ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐὰν θέλετε πολιτισμόν, εὐημερίαν, καὶ πρόοδον, κατέλθετε τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὰ βουνά σας εἰς τὸ παράλιον, καὶ δημιουργήσατε ἐκεῖ σύγχρονον πόλιν. Ἄλλως ὁ σημερινὸς διασκορπισμός σας εἰς μικροχωρία καὶ μικροσυνοικισμούς, θὰ ὁδηγήσῃ ἀσφαλῶς εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν τὴν νῆσόν σας.

«Φωνὴ τῶν Κυθήρων»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Κτίσατε τὴν νέαν πόλιν σας εἰς τὸ Διακόφτι. Μόνον τὸ μέρος αὐτὸ σᾶς ὑπόσχεται ὁριστικὴν συγκοινωνιακὴν ἐξασφάλισιν, καὶ μόνον αὐτὸ σᾶς παρέχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα πρὸς ὑγιεινὴν διαμονήν σας. Τὸ Διακόφτι εἶνε ὁ τόπος ὁ ὁποῖος φυσικῶς ἐξυπηρετεῖ τὸ σύνολον τῆς νήσου σας.

«Φωνὴ τῶν Κυθήρων»

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Ζ΄.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42, ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΤΡΙΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.—ΑΡΙΘ. 89

Η ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Ἄρθρον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας κ. Α. ΖΑΝΝΑ

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπληροφορεῖτο, ὅτι ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσουν λειτουργοῦσαι ἐν Ἑλλάδι τακτικαὶ γραμμαὶ ἐναερίου συγκοινωνίας καὶ ὅτι ἐν ἀρχῇ, θὰ ἐξυπηρετοῦντο αἱ γραμμαὶ Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν—Ἰωαννίνων, πυκνουμένου βαθμιαίως τοῦ δικτύου καὶ ἐπεκτεινομένου ἐπὶ διεθνῶν γραμμῶν, διὰ νὰ συναγωνισθοῦν τὰ ἀεροσκάφη τῆς Ἐθνικῆς Ἐμπορικῆς Ἀεροπορίας τὰ ξένα τοιαῦτα εἰς πᾶσαν συναφῆ ἐκπολιτιστικὴν καὶ ἐθνικῶς ἐπωφελῆ πρόοδον.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὅμως, δὲν ἐπληροφορεῖτο πλέον, ἀλλ' ἀφυπνίζετο ἀπὸ τὸν βόμβον τῶν ὑπερπταμένων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης πρώτων Ἑλληνικῶν ἀεροσκαφῶν, τύπου Γιοῦγκερς, ἤτοι ἀεροσκαφῶν ἐκ τῶν ἀσφαλεστέρων ταχυτέρων καὶ στερεωτέρων τῆς συγχρόνου διεθνοῦς ἀεροπορικῆς βιομηχανίας.

Τὰ ἐπιβλητικὰ ἐθνικὰ «Φτερά» τῆς εἰρηνικῆς δημιουργικῆς περιόδου, διέσχιζον πλέον τὸν Ἑλληνικὸν ὁρίζοντα καὶ ἡ δημιουργία τῆς Ἐθνικῆς Ἐμπορικῆς Ἀεροπορίας μετεβάλλετο εἰς πραγματικότητα, διανοιχθείσης νέας λεωφόρου ἐθνικῆς προόδου καὶ εὐημερίας, διότι οὐδενὸς τὴν ἀντίληψιν διαφεύγει ἡ σημασία τῆς πυκνώσεως καὶ βελτιώσεως τῆς συγκοινωνίας διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἑνὸς Κράτους, ὡς ἐπίσης, ἡ ἀξία τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς προνομιούχου γεωγραφικῆς θέσεως τῆς χώρας μας διὰ τῶν τελειοτέρων ἑκάστοτε συγχρόνων μέσων συγκοινωνίας, ἀποτελούσης τὸ μυστικὸν τῆς ἑκάστοτε μεγάλης εὐημερίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων.

Τὸ κοινὸν καλεῖται ἤδη ὅπως ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως σχηματίσῃ γνώμην καὶ περιβάλλῃ διὰ τῆς μεγαλυτέρας ἐμπιστοσύνης τὸ πλεονεκτικώτατον καὶ ἀσφαλὲς νέον μέσον συγκοινωνίας, τὴν ἐμπορικὴν ἀεροπορίαν.

Ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία ἐμφανίζει σήμερον τοιαῦτα σοβαρώτατα πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα γίνονται ἀμέσως ἀντιληπτὰ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἐναέριον ταξείδιον, ὥστε δὲν χρειάζεται κἂν προπαγάνδα διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ λαοῦ.

Ἡ ταχύτης, ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ ἀκρίβεια τῶν ἀεροπορικῶν δρομολογίων ἀποτελοῦσι τὴν μεγαλυτέραν προπαγάνδαν διὰ νὰ πεισθῇ καὶ ὁ πλέον δύσπιστος ὅτι ἡ ἐναέριος συγκοινωνία εἶνε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐξυπηρετικὸν τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας τῶν ἐν γένει συναλλαγῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν μέσον συγκοινωνίας.

Τὸ δυνατὸν τῆς ἀσφαλοῦς καὶ ἀνέτου μεταφορᾶς ἑνὸς ἐπιβάτου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Θεσσαλονίκην ἢ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ἰωάννινα καὶ τἀνάπαλιν μόνον ἐντὸς δύο τὸ πολὺ ὡρῶν, πλειστάκις δὲ ὅταν ὁ ἄνεμος εἶναι εὐνοϊκὸς ἐντὸς μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας, ὅπως ἐπίσης, τὸ δυνατὸν τῆς μεταβάσεως ἑνὸς κατοίκου τῶν Ἰωαννίνων εἰς Θεσσαλονίκην, δι' ἐργασίαν ἀπαιτοῦσαν μιᾶς ἡμέρας παραμονὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ ἐπιστροφῆς του εἰς Ἰωάννινα εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν ἡμέραν μόνον, ἐνῷ διὰ τῶν ἄλλων μέσων θὰ ἤθελε τοὐλάχιστον ἑπτὰ ὁλοκλήρους ἡμέρας, καθιστᾷ εὐνόητον ὅ,τι ἡ ἐναέριος συγκοινωνία ἀποτελεῖ πρόοδον ἀνατρεπτικὴν τῶν ὑφισταμένων ἀρκετὰ δυσμενῶν ἕως τώρα ὅρων συγκοινωνιακῆς ἐξυπηρετήσεως ἐν Ἑλλάδι.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος ἡ χρησιμοποίησις τῆς ἐναερίου συγκοινωνίας; Ὄχι, ἀπαντῶμεν ἀδιστάκτως, διότι αἱ ἐπίσημοι στατιστικαὶ τῶν Κρατῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεπτύχθη ἀπὸ ἐτῶν ἡ ἐναέριος συγκοινωνία, ἀποδεικνύουν διὰ θετικῶν καὶ ἀναμφισβητήτων ἀριθμῶν, ὅτι τὰ ἀτυχήματα δὲν εἶνε περισσότερα ἀπὸ τὰ συμβαίνοντα διὰ τῶν ἄλλων μέσων συγκοινωνίας.

Τοὐναντίον, τ' ἀτυχήματα εἰς τὴν διὰ θαλάσσης καὶ αὐτοκινήτων μεταφορᾶς εἶναι ἐν συγκρίσει πολὺ περισσότερα. Πείθεται δὲ περὶ τούτου ἀμέσως ὁ ἐπιβάτης, ὅστις θὰ χρησιμοποιήσῃ ἔστω καὶ διὰ πρώτην φορὰν τὸ ἀεροπλάνον μὲ τοὺς τρεῖς τελειοτάτους καὶ ἰσχυροτάτους κινητῆρας, ἐνῷ θὰ ἦτο ἀρκετὸς καὶ εἰς μόνον κινητὴρ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν του ταξειδίου.

Οἱ τρεῖς κινητῆρες δὲν χρησιμεύουν εἰς ἄλλο τι, παρὰ μόνον διὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἀσφαλείας, ὥστε νὰ ἀποκλείεται τὸ ἀτύχημα εἰς περίπτωσιν οἱασδήποτε βλάβης καὶ τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν θὰ πεισθῇ εὐκόλως καὶ ταχέως περὶ τούτου, περιβάλλον τὴν ἐναέριον συγκοινωνίαν διὰ τῆς μεγαλυτέρας ἐμπιστοσύνης, ὅπως τῆς ἀξίζει.

Τώρα, ἐὰν προσθέσωμεν εἰς τὰ πλεονεκτήματα τῆς ταχύτητος καὶ ἀσφαλείας καὶ τὸ ἐπίσης σοβαρὸν πλεονέκταμα τῆς ἀκριβείας ἐκτελέσεως τῶν δρομολογίων, προκύπτει τὸ θετικὸν συμπέρασμα, ὅτι εἰς λίαν προσεχὲς μέλλον, ἡ ἐναέριος συγκοινωνία, θ' ἀποτελέσῃ συγκοινωνιακὸν παράγοντα ὅστις θὰ συμπληρώσῃ τὰς πράγματι σοβαρὰς καὶ μεγάλας ἐλλείψεις τῆς συγκοινωνίας μας, καὶ τοὺς τυχὸν ἐνδοιασμοὺς ἐκ μιᾶς δικαιολογουμένης ἐκ τοῦ προσφάτου παρελθόντος, δυσπιστίας τοῦ κοινοῦ, θὰ διαδεχθῇ ἡ μεγαλειτέρα στοργὴ καὶ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ ἐξυπηρετικὸν καὶ πλεονεκτικώτατον ὅσον καὶ ἀσφαλέστατον μέσον τοῦτο συγκοινωνίας.

Ἐπαρχίαι αἵτινες δὲν ἐξυπηρετοῦνται καλῶς ὑπὸ τακτικῆς καὶ ταχείας συγκοινωνίας, ἐπὶ μεγίστῃ ζημίᾳ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν, θὰ δυνηθοῦν τώρα διὰ τῆς ἐναερίου συγκοινωνίας νὰ ἀποβλέψουν εἰς καλύτερον μέλλον ἢ μᾶλλον δύνανται νὰ ἐλπίζουν ὅτι θὰ μεταβληθῇ ὁ ρυθμὸς τῆς ἐμπορικῆς καὶ κοινωνικῆς των ζωῆς καὶ ὅ,τι θὰ ἴδουν ἡμέρας οἰκονομικῆς εὐημερίας καὶ θὰ ἀπολαύσουν τ' ἀγαθὰ ἑνὸς συγχρόνου εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Α. ΖΑΝΝΑΣ

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΠΛΗΡΩΜΗ ΡΕΚΛΑΜΑΣ

Ὁ ἄνθρωπος μόλις πρό τινων ἡμερῶν εἶχεν ἐπανέλθει ἐξ Ἀμερικῆς ὅπου ἐδούλευε σκληρὰ εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια. Καθιημένος σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ καφενείου ἔπινε τὸν πρωϊνό καφὲ μὲ τὴν ἡσυχία του καὶ ἐδιάβαζε τὰ νέα τῆς ἡμέρας. Ἔξαφνα ἐπέταξε μὲ ἀγανάκτησι τὴν ἐφημερίδα σὲ μιὰ διπλανή του καρέκλα καὶ ἐψιθύρισε.

—Κακομοῖρα Ἀμερική...

Ὕστερα ἀφῆκε τὸ νοῦ του νὰ πλανηθῇ εἰς τὴν ἀλησμόνητη χώρα.

Κάποιος ἀπὸ δίπλα του ποὺ ἀπὸ ὥρα παρηκολούθει καὶ εἶχε ὄρεξι γιὰ κουβέντα, τὸν ἐπλησίασε καὶ τοῦ δωκε γνωριμία.

—Καλημέρα πατριώτη.

—Καλημέρα σας κύριε.

—Τώρα ἤλθατε ἀπὸ τὴν Ἀμερική;

—Δὲν εἶνε πολλὲς μέρες.

—Καὶ ἀπὸ ποιὸ μέρος εἶσθε;

—Ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Μακεδονία. Καὶ σεῖς;

—Ἀ! Ἐγὼ εἶμαι βέρος Ἀθηναῖος.

Καὶ οἱ δύο ἀγιωστοι μεταξύ των μέχρις ὥρας κύριοι ἀφοῦ ἀντήλλαξαν τὰ ἐπισκεπτήριά των, ἔπιασαν συζήτησι καὶ μιλοῦσαν πότε γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῆς Ἀμερικῆς, πότε γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῆς Εὐρώπης, καὶ πότε γιὰ τὴν πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάστασι τῆς Ἑλλάδος.

—Τέλος πάντων, λέγει σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ ἀμερικανός, τί χετε παρακάνει σεῖς ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα. Δὲν φτάνει ποὺ ἔχετε τόσα χάλια, ἀλλὰ δὲν ἀφήκατε καὶ κανέναν ἄνθρωπο τῆς προκοπῆς χωρὶς νὰ τὸν βρίσετε καὶ νὰ τὸν ἐξευτελίσετε μὲ τὴς ἐφημερίδες σας. Ἐφημερίδες εἶνε αὐτές; Τώρα μόλις ἐδιάβαζα μιὰ καὶ ἄλλο δὲν εἶδα παρὰ ὅτι ὅλοι οἱ πολιτικοὶ στὴν Ἑλλάδα εἶνε κλέφτες, ὅτι ὁ τάδε καὶ ὁ δεῖνα ἐβούτηξαν τόσα ἑκατομμύρια ἀπὸ τὴν τάδε σύμβασι, ὅτι ὁ ἕνας ὑπουργὸς ἔκλεψε τὴ μπενζίνα, ὅτι ὁ ἄλλος ἐβούτηξε ἀπὸ τὴν ὁδοποιΐα, ὅτι τοῦ τάδε ἡ γυναῖκα εἶνε ἀνακατεμένη σὲ μεγάλες χρηματιστηριακὲς βρωμοδουλειὲς καὶ τέλος πάντων ὅτι ὅλοι ἐδῶ εἶνε λωποδύτες καὶ παλληάνθρωποι!

Δὲν εἶχε τελειώσει τὴ κουβέντα του ὅταν ἕνας ἄλλος κύριος ἀναζητῶντας τὸν βέρον Ἀθηναῖον παρουσιάσθη εἰς τὴ παρέα.

—Νὰ σᾶς συστήσω τὸ φίλο μου κ. Κωστάκην Ἀπενταρίδην δημοσιογράφον, εἶπεν ὁ βέρος Ἀθηναῖος πρὸς τὸν ἐξ Ἀμερικῆς ὁμογενῆ. Ὁ κύριος Βασιλάκης ἀπ' ἐδῶ, προσέθεσε, ἦλθε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ.... ὅπως καταλαμβάνετε βέβαια ἀπὸ τὸ παρουσιαστικό του ἔκαμε καλὲς ἐργασίες κάτω κεῖ.

—Χαίρω πολὺ κύριε Βασιλάκη. Τιμή μου ποὺ γνωρίζω ἕνα τόσον καλὸν πατριώτην!

Καὶ χωρὶς πολλὲς κουβέντες ὁ κ. Ἀπενταρίδης ἤρχισε τὴ δημοσιογραρικὴ ἔρευνα: «Καὶ πόσα χρόνια ἔμεινες εἰς τὴν Ἀμερικὴ κὺρ Βασιλάκη, καὶ τί καλὲς δουλειὲς ἔκανες, καὶ πόσα πάνω κάτω παραδάκια ἔφερες, καὶ πόσο σοῦ ἐκόστισαν τὰ χρυσᾶ σου δόντια, καὶ ἂν εἶνε ὄμορφες ἡ Ἀμερικανοποῦλες, καὶ σὲ ποιὸ ξενοδοχεῖο μένεις στὴν Ἀθήνα, καὶ τί σκέπτεσαι νὰ κάμῃς στὴν Ἑλλάδα;...

Ὁ καϋμένος ὁ κὺρ Βασιλάκης ἀθῶος καὶ μὲ τὸν Ἀμερικάνικο ἀκόμη πολιτισμὸ δὲν ἄργησε νὰ ἐξομολογηθῇ εἰς τὸν κ. Ἀπενταρίδην ὅτι εἶχε μιὰ μικρὴ λουστρωρία εἰς τοὺς πέντε δρόμους τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅτι εἶχε δόξα τῷ Θεῷ κατορθώσει μὲ μεγάλες στερήσεις καὶ οἰκονομία νὰ κάμῃ μερικὰ παραδάκια, ὅτι ἦτο ἄγαμος καὶ γι' αὐτὸ ἦλθε εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ παντρευθῇ εἰς τὸ χωριό του, ὅτι καλὲς εἶνε καὶ οἱ Ἀμερικανοποῦλες ἀλλὰ δὲν κάνουν γιὰ τοὺς Ἕλληνας, ὅτι δὲν σκέπτεται νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν Ἀμερική, ὅτι στὰς Ἀθήνας κάθεται εἰς τὸ ξενοδοχεῖο ἡ «Κουκουβάγια» εἰς τὴ συνοικία τοῦ Μεταξουργείου, καὶ ὅτι σὲ καμμιὰ δεκαριὰ μέρες σκέπτεται νὰ φύγῃ γιὰ τὴν πατρίδα του...

—Γκαρσόν! Ἐρώταξεν ὁ κ. Ἀπενταρίδης. Φέρε μας: κανένα γλυκὸ μὲ περισσότερα νερά. Τί θὰ πάρετε, κύριε Βασιλάκη; Σὺ Γεῶργο τί θὰ πάρῃς;

—Εὐχαριστῶ! Εὐχαριστῶ, κ. Ἀπενταρίδη. Τώρα πήραμε, ἀπαντᾷ ὁ κ. Βασιλάκης.

—Ὄχι, ὄχι, ἐπέμενε ὁ δημοσιογράφος. Πρέπει νὰ σᾶς κάμωμε τὰ μουσταρδόλικια.

Τὸ γκαρσόνι προσεκόμισε ἐκ νέου τρία γλυκὰ καὶ νερά, καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἡ τριὰς τῶν φίλων κατηυθύνθη εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ πολυτελέστερα Ἀθηναϊκὰ ἑστιατόρια ὅπου ὁ ἐξ Ἀμερικῆς πατριώτης ἐπλήρωσε τὸ γεῦμα ὑποχρεωθεὶς ἀπὸ τὰ κομπλιμέντα τῶν νέων γνωρίμων του.

Τὴν ἄλλη μέρα πρωΐ πρωΐ ἡ θύρα τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 4 δωματίου τοῦ παρὰ τὸ Μεταξουργεῖον ξενοδοχείου ἡ «Κουκουβάγια» ἐκρούετο καὶ ἐζητεῖτο ὁ ἐξ Ἀμερικῆς κ. Βασιλάκης.

—Τί θέλετε παρακαλῶ;

—Κύριε Βασιλάκη σᾶς ζητοῦν. Ἔχετε μίαν ἐπιστολήν, ἀπήντησεν ἡ ὑπηρέτρια τοῦ ξενοδοχείου.

Ὁ κ. Βασιλάκης ἄνοιξε τὴν θύραν καὶ ἕνας νέος τοῦ ἐνεχείρισε ἕνα φάκελλον καὶ τοῦ εἶπεν ὅτι περιμένει ἀπάντησιν.

«Φίλτατε κ. Βασιλάκη, ἔγραφεν ἡ ἐπιστολή. Σᾶς ἐσωκλείω τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας ὁ «Κίτρινος Τύπος» εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγγέλλομεν τὴν αἰσίαν σας ἄφιξιν καὶ σᾶς ρεκλαμάρομεν. Εἶμαι βεβαιότατος ὅτι θὰ εὐχαριστηθεῖτε, καὶ ὅτι θὰ εὐαρεσκηθεῖτε νὰ μᾶς ἀποστείλετε μὲ τὸν κομισιὸν τῆς παρούσης τρεῖς χιλιάδας δραχμὰς διὰ τὰ ἔξοδα μόνον τῆς δημοσιεύσεως. Τὰς ἀναμένω καὶ σᾶς εὐχαριστῶ.

Ὁ φίλτατός σας
Κωστάκης Ἀπενταρίδης

Ὁ καϋμένος ὁ κυρ Βασιλάκης ἐζαλίσθη μόλις διάβασε τὸ γράμμα. Ἀνοίγει ἐν τούτοις τὴν ἐφημερίδα καὶ διαβάζει εἰς τὴν πρώτη σελίδα μὲ μεγάλα μεγάλα γράμματα.

ΑΦΙΞΙΣ ΒΑΘΥΠΛΟΥΤΟΥ ΟΜΟΓΕΝΟΥΣ ΘΑ ΠΡΟΒΗ ΕΙΣ ΑΘΡΟΑΝ ΑΓΟΡΑΝ ΚΑΠΗΝ

Διὰ τοῦ καταπλεύσαντος πρό τινος εἰς τὰ ἤρεμα Φαληρικὰ ὕδατα ἀτμοπλοΐοῦ κολοσσοῦ «Χρυσοκάραβος» ὀγδοήκοντα ἐννέα χιλιάδων τόννων τῆς μεγάλης Ἰρλανδο-Σπετσιωτικῆς ἑταιρίας Σαρώνικους Λτίν, ἀφίκετο ὁ βαθύπλουτος ὁμογενὴς μεγαλοβιομήχανος Νέας Ὑόρκης κατωνοῦ καὶ τῶν συναφῶν, ἐντιμότατος κ. Βασίλειος Χρυσοχέρης ὅστις, μετὰ βραχεῖαν ἐν Ἀθήναις παραμονὴν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ προσωπικοῦ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων φίλου του, θέλει ἀναχωρήσει εἰς Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν ὅθεν κατάγεται. *Ὡς ἐγκύρως πληροφορούμεθα* ὁ κ. Χρυσοχέρης θέλει προβῇ εἰς μεγάλας ἀγορὰς καπνοῦ πρώτης ποιότητος. Εἰς τὸν ἐγκριτον ὁμογενῆ ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιδαψιλεύσῃ μεγάλας τιμάς, θὰ τῷ ἀπονείμῃ δὲ καὶ τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Φοίνικος διὰ τὰς ἐξαιρέτους καὶ αὐτόχρημα χρυσοχερείους πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του. Ὁ κ. Χρυσοχέρης νέος σχετικῶς εἰσέτι καὶ ὡραιοτάτης ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως δὲν ἀποκλείεται νὰ νυμφευθῇ μετὰ ἑλληνίδος κόρης μεγάλης καὶ ἱστορικῆς οἰκογενείας τῶν Ἀθηνῶν. Ἤδη τὸ ἀριστοκρατικώτατον ξενοδοχεῖον ἔνθα διαμένει κατεκλύσθη ἀπὸ ἐπισκέψεις τῆς ἀνωτέρας κοινωνικῆς τάξεως, σωρεία δὲ ἐπιστολῶν καὶ ἀνθέων καταφθάνουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὸ διαμέρισμά του. Ἐκ τῆς βραχείας μετ' αὐτοῦ συνεντεύξεως τὴν ὁποίαν μόνον ἡμεῖς ἠδυτυχήσαμεν νὰ λάβωμεν, ἐθαυμάσαμεν τὴν εὐστροφίαν τοῦ πνεύματος τοῦ κ. Χρυσοχέρη καὶ τὰ μεγαλεπήβολα οἰκονομικὰ σχέδιά του διὰ τῶν ὁποίων μεγάλως θέλει ἀνακουφισθῇ ὁ δημόσιος προϋπολογισμὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ θ' ἀναπνεύσῃ ὁ ἑλληνικὸς λαός. Εἰς τὸν μεγάλον Μακεδόνα ὁ «Κίτρινος Τύπος» ἀπευθύνει τὸ ὡς εὐ παρέσται εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα».

Κρύος ἱδρὼς περιέλουσε τὸν κ. Βασιλάκην μόλις ἐτελείωσε τὴν ἀνάγνωσιν τῆς εἰδήσεως. Δὲν ἔχασεν ὅμως τὴν ψυχραιμίαν του. Ἄνοιξε ἡσυχα τὴν πόρτα καὶ εἶπε εἰς τὸν ἀναμένοντα νέον.

—Πές τε σᾶς παρακαλῶ εἰς τὸν φίλτατον κ. Ἀπενταρίδην ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ περάσω ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸ γραφεῖον του.

Μίαν ὥραν κατόπιν ὁ κυρ Βασιλάκης μὴ δυνάμενος ν' ἀναχωρήσῃ μὲ ἀεροπλάνον κατ' εὐθεῖαν διὰ τὴν Ἀμερικὴν ὅπως διακαῶς ἐπεθύμει, ἐμπαρκάρισε ὑπὸ τὸ βάρος δεινοῦ ἐφιάλτου διὰ τὴν Καβάλλα.

Ὅταν δὲ ἐπέρασαν δυὸ ἡμέρες καὶ ὁ κ. Ἀπενταρίδης ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ κυρ Βασιλάκης τὸ ἔκανε τόσον ἀχάριστα χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὴ ρεκλάμα, ἔγινεν ἔξω φρενῶν καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ δημοσιεύει εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ «Κίτρινος Τύπος» τὴν ἀκόλουθη διάψευσι:

ΕΝΑΣ ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΑΝΑΤΕΩΝ

ΛΟΥΣΤΡΟΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΣ

Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ πληροφορήσωμεν ἐγκύρως τοὺς εὐγενεῖς ἀναγνώστας τοῦ «Κιτρίνου Τύπου» ὅτι ὁ ἐξ Ἀμερικῆς ἀφιχθεὶς καὶ τόσον διατυμπανισθεὶς ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου ὡς μέγας καὶ βαθύπλουτος ὁμογενὴς καὶ ὡς μέγας καπνοβιομήχανος Βασίλειος Χρυσοχέρης ἐξ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας εἶνε ἕνας ἀπατεὼν καὶ τίποτε ἄλλο. Ἀφοῦ μετῆλθε εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸν λοῦστρον εἰς ἕνα ὑπόγειον τῆς Μανχάταν 85 βαθμίδων εἰς τὴν συνοικίαν τῶν μαύρων, ὁ κύριος αὐτὸς ἔβαλε εἰς τὸ χέρι μερικὰ ἀμερικανικὰ καταστήματα καὶ ἐδραπέτευσε διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἴδιος αὐτὸς ἀπατεὼν παρεπλάνησε μίαν νεαρὰν Ἀμερικανίδα μεθ' ἧς ἀπέκτησε συζῶν παρανόμως καὶ δύο τέκνα καὶ τῆς κατεσπατάλησε εἰς διάφορα ὄργια τὴν περιουσίαν της. Ἤδη κατεζητεῖται ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομίας. Τὸ πάθημα τῶν συναδέλφων αἵτινες ἔσπευσαν νὰ δημοσιεύσουν τόσον χονδροειδεῖς εἰδήσεις δι' ἕνα ἀπατεῶνα ἃς τοὺς χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα. Εὐτυχῶς διὰ τὴν ὑπόληψιν τῆς ἐντίμου δημοσιογραφίας, πρῶτος ὁ «Κίτρινος Τύπος» ἀπεκάλυψε τὸν ἀπατεῶνα καὶ στεύδει, ἐνήμερος πάντοτε εἰς τὰς εἰδήσεις του, νὰ πληροφορήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην τῶν πολυπληθῶν ἀναγνωστῶν του».

Ἡ ἱστορία ὅμως δὲν ἐτελείωσεν ἕως ἐδῶ. Ὁ τύπος τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἀνεδημοσίευσε τὰ δημοσιεύματα αὐτὰ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ «Κιτρίνου Τύπου» καὶ μίαν ὡραίαν πρωΐαν τὰ διάβασε καὶ ὁ φίλος μας κυρ Βασιλάκης ὅταν ἀμέριμνος ἀπὸ τὴς ἀμερικάνικες μπίζινες ἔπερνε τὸ οὔζο του κάτω ἀπὸ τὸ δροσερὸ πλάτανο τοῦ χωριοῦ του.

Ὅποιος εἶδε τὴ μορφή του μόλις τὰ διάβασε δὲν θὰ δυσκολευόταν νὰ καταλάβῃ ποῖα συναισθήματα ἐδοκίμαζεν ὁ ἄνθρωπος αὐτός. Ἀφοῦ τὰ διάβασε καὶ τὰ ξαναδιάβασε μαζὺ μὲ τὰ σχόλια καὶ τῶν ἐντοπίων ἐφημερίδων, τὰ δίπλωσε καὶ τὰ βαλε εἰς τὴν τσέπη του μουρμουρίζοντας:

—Καλὴ ἀντάμωσι φίλτατε κ. Ἀπενταρίδη...

Εἶχαν περάσει ἕξη-ἑπτὰ μῆνες πλέον καὶ ὁ κ. Ἀπενταρίδης εἶχε λησμονήσει καὶ Βασιλάκην καὶ πλούσιον μεγαλοβιομήχανον. Ξαπλωμένος σὲ μιὰ πολυθρόνα τοῦ γραφείου του ἐδιάβαζε τὸ δελτίον κυκλοφορίας τοῦ «Κιτρίνου τύπου». Ἔξαφνα κτυπᾷ ἡ πόρτα του καὶ ὁ ἐπισκέπτης χωρὶς νὰ περιμένει τὴν ἄδεια ἀνοίγει καὶ εἰσέρχεται.

—Ὁ κ. Ἀπενταρίδης παρακαλῶ;

—Ὁλόκληρος! Καὶ σεῖς παρακαλῶ;

—Μιὰ στιγμὴ νὰ κλείσω τὴν πόρτα καὶ ὕστερα σοῦ λέω.

Καὶ ὁ περίεργος ἐπισκέπτης σταφεὶς πρὸς τὴν θύραν ἔκλεισε αὐτὴν μὲ τὸν σύρτην ἐσωτερικῶς, μεθ' ὃ ἐπλησίασε μὲ σταυρωμένα τὰς χεῖρας τὸν ἔκπλικτον συντάκτην τοῦ «Κιτρίνου Τύπου».

—Μὲ γνωρίζετε κύριε;

—Ὄχι, μὰ τὸν Θεόν, φίλε μου. Ἀπήντησε ὀλίγον ἀνήσυχος καὶ μὲ προσποιητὸν φιλομειδὲς ὕφος ὁ κ. Ἀπενταρίδης ἐγειρόμενος ὄρθιος καὶ προσπαθῶν νὰ μαντεύσῃ ποῖος ἦτο ὁ μὲ τὸν παχὺν μαῦρον μύστακα καὶ τὸ ἡλιοκαὲ πρόσωπο ἐπισκέπτης.

—Εἶμαι ὁ Βασιλάκης, ὁ φίλος σου ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Ἦλθα νὰ σοῦ πληρώσω τὴ ρεκλάμα ποὺ μοῦκαμες!...

—Μπά;! Σύ;! Ὁ Βασιλάκης;... Καλῶς ὅρι....

Δὲν πρόφθασε νὰ προφθέσῃ τὸ «σας» ὁ κ. Ἀπενταρίδης καὶ εὑρέθη ξαπλωμένος φαρδὺς πλατὺς εἰς τὸ πάτωμα μὲ δυὸ ἀμερικάνικες γροθιὲς εἰς τὰ μοῦτρα ποὺ τοῦ κατάφερε ὁ «βαθύπλουτος ταξειδιώτης τοῦ «Χρυσοκάραβου».

*Μόλις δὲ πῆγε νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ φωνάξῃ βοήθεια ἐδέχθη καὶ δεύτερες γροθιές, καὶ κ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Πρὸς τὴν λέξιν αὐτὴν τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἔμεινε ἡ μόνη ἐλπὶς παντὸς ἀδικουμένου ἐκ τῶν αὐθαιρεσιῶν τοῦ οἱουδήποτε διαχειριστοῦ δημοσίας ἢ δημοτικῆς ἀνάγκης, πρὸς τὴν λέξιν αὐτὴν ἡ Χώρα ἡ περίφημος πρωτεύουσα τῆς νήσου μας ἔτρεψε ἀνέκαθεν μῖσος ἄσπονδον. Δὲν ὑπῆρξε περίπτωσις δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ συμφέροντος κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Χώρα νὰ μὴ ἐστραπατσάριζε τὴν λέξιν ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ καὶ νὰ μὴ διέστρεφε αὐτὴν κατὰ τρόπον ἐξευτελιστικῶς ἀνανδρον εἰς τοὺς γύγας τοῦ Σταυρωμένου. Τὸν ἴδιον διαστρεμμὸν τῆς Δικαιοσύνης ἀπεπειράθη ἀπὸ ἔτους νὰ κάμῃ ἡ Χώρα ἐπιβάλλουσα αὐθαιρέτως πενταπλασίας δραχμὰς ἀναγκαστικὴν φορολογίαν εἰς βάρος τῆς ἐγχωρίου περιουσίας τῆς νήσου μας.

Ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ ἡ δημερινὴ ἐπιτροπὴ τῆς ἐγχωρίου περιουσίας καὶ ἰδίως ὁ ἀνεπίληπτος καὶ ἀφοσιωμένος εἰς τὰ συμφέροντα τῶν κοινοτήτων Ταμίας της, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ μετὰ τόσον σθένους καὶ τόσης ἐπιμονῆς τὸ συμφέρον τοῦ ἱδρύματος καὶ τῆς Μονῆς Μυρτιδίων ἀντιτάσσων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὸν ΝΟΜΟΝ κατὰ τῆς ἐλεεινοτάτης παρανομίας τῆς Χώρας καὶ τὴν ΗΘΙΚΗΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ κατὰ τῆς ΑΝΗΘΙΚΟΥ ΑΔΙΚΙΑΣ τῆς πρωτευούσης μας ἐναντίον τῶν συμφερόντων τῆς Κυθηραϊκῆς ὁλότητος.

Οἱ χωρικοὶ τῆς νήσου μας ἀγνοοῦντες τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεχεν ἡ ἐγχώριος περιουσία των δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν τὴν σωτηρίαν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ὅσοι ὅμως ἀντελήφθησαν τὴν σημασίαν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς δὲν ἠμποροῦν παρὰ νὰ χαροῦν ἀνυποκρίτως, καὶ στρέφοντες μὲ ἀπορίαν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοὺς κακοὺς ἐργάτας τῆς παρανομίας χωραῖτες νὰ παραδώσουν αὐτοὺς εἰς τὴν παγκυθηραϊκὴν περιφρόνησιν.

ΑΘΛΙΟΤΗΤΕΣ ΤΣΙΡΓΩΤΙΚΕΣ

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύεται ἐπιστολὴ συμπολίτου ἥτις ἀξίζει νὰ σχολιασθῇ. Διότι εἶνε χαρακτηριστικὴ δυστυχῶς τῆς νοοτροπίας μερικῶν συμπολιτῶν μας οἵτινες ρεζιλεύουν μὲ τὰς πράξεις των τὸ κυθηραϊκὸν ὄνομα.

Εἰς τὰ Μυτάτα ἕνεκα προσωπικῶν ἀφορμῶν μὲ τὸν ἐκεῖ διδάσκαλον, ἕνα μέρος τῶν κατοίκων ἐτάχθη ἐναντίον του καὶ ἕνα ἄλλο μέρος ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὁ διδάσκαλος κατηγγέλθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς κατόπιν ἐπιτοπίου ἐξετάσεως συνέστησε τὴν μετάθεσιν τοῦ διδασκάλου εἰς τὸν Κάλαμον. Ὁ διδάσκαλος ὅμως ἔκαμε ἔφεσιν, καθ' ὃ εἶχε δικαίωμα ἐκ τοῦ Νόμου, κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐνώπιον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτή. Κατόπιν τούτου ὁ διδάσκαλος ἔμεινε εἰς τὴν θέσιν του, οἱ δὲ κατήγοροί του ἐξηκολούθησαν τὰς ἐνεργείας των πρὸς μετάθεσίν του. Μία τῶν ἐνεργειῶν ἦτο καὶ ἡ ἀποστολὴ εἰς Ἀθήνας ὁρισμένου ἀνθρώπου ὅπως ἐνεργήσῃ ἐναντίον τοῦ δασκάλου. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως αὐτὸς ἀποτυχὼν εἰς τὰ διαβήματά του, ἔγραψε πρὸς ἐκεῖνον ὅστις τὸν ἔστειλε τὴν δημοσιευομένην ἐπιστολὴν εἰς τὴν ὁποίαν, διεκτραγῳδῶν τὰς προσπαθείας του, κατέληξε εἰς τὰς ἀξιοθρηνήτους αὐτάς συστάσεις.

«Πάρτε το, λέγει ἀπόφασιν. Ὁ δάσκαλος δὲν φεύγει. Μόνον πῶς; Νὰ διακοινώσωμεν ὅλα τὰ ἐπιβαρυντικὰ διὰ τοῦ τύπου. Καὶ δεύτερον τὸ στηλιάρωμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἀποτελεσματικώτατον. Μὴν στέλλετε τὰ παιδιά σας εἰς τὸ σχολεῖο καὶ διώξετέ τον... Λοιπόν: Ἐσεῖς ἀπὸ αὐτοῦ στάσιν, ἐμεῖς ἐδῶ διὰ τοῦ τύπου, φεύγει θέλει καὶ δὲν θέλει... Τὸ γράμμα σχίστο ἀμέσως».

Πόσα θλιβερὰ συμπεράσματα δὲν βγαίνουν ἀπὸ τὸ γράμμα αὐτό; Ἡ ἔννοια τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Κράτους δὲν ἔχει ὑπόστασιν εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀποστολέως καὶ παραλήπτου. Ἡ αὐθαιρεσία, ἡ βία, ἡ συκοφαντία, τὸ ἔγκλημα, κυριαρχοῦν εἰς τὰς σκέψεις ἀμφοτέρων προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσουν τὸ μῖσος των κατὰ τοῦ ἐπὶ δεκαοκταετίαν διδασκάλου τοῦ χωρίου των. Ὁ τύπος γι' αὐτούς, ὁ κίτρινος τύπος, εἶνε ἰσχυρὸν μέσον δυσφημισμοῦ καὶ διώξεως. Καὶ εἰς τὸ τέλος-τέλος ἐμφανίζεται ἀμυδρὰ καὶ ἡ συναίσθησις τῆς κακῆς των πράξεως. «Τὸ γράμμα σκίστο ἀμέσως»!!

Τί νὰ συμπεράνωμεν τώρα; Καὶ τί νὰ συμπεράνῃ μαζύ μας ἡ σώφρων κυθηραϊκὴ κοινωνία ἀπὸ τὰς ἀθλιότητας αὐτάς αἱ ὁποῖαι ἐξευτελίζουν τὸ κυθηραϊκὸν ὄνομα; Νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ δρᾶσται του ρεζιλεύματος θὰ κοκκινήσουν ἀπὸ ἐντροπήν; Κάθε ἄλλο, διότι ἐὰν εἶχον ἐντροπὴν θὰ ἔσπευδον νὰ ἐπανορθώσουν πρὸ πολλοῦ τὴν κακὴν πρᾶξιν των.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΤΟΥ

Συνιστῶμεν εἰς τὰ κοινοτικά μας Συμβούλια νὰ κολλήσουν εἰς τὴν πλάτη τοῦ περίφημου προέδρου τῆς Χώρας Βαρυπάτη τὴν κατωτέρω ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας:

«Ἐπειδὴ ὀρθῶς καὶ νομίμως ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἀνεκάλεσε τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀπόφασιν ἥτις ἀντέβαινεν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, διὰ ταῦτα ἀπορρίπτομεν τὴν ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1931 προσφυγὴν τῆς Κοινότητος Κυθήρων κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 37485 τοῦ 1931 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου».

Τὸ ἔμπλαστρον αὐτὸ θὰ διδάξῃ—ἂν τὸν διδάξῃ—τὸν Μογγόλον Ἄδωνιν, ὅτι δὲν ἀρκεῖ ν' ἀνεβοκατεβαίνῃ κανεὶς τῆς σκάλες τοῦ μεγάρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ νὰ προεξοφλῇ, κινῶν θριαμβευτικῶς τὰς χεῖρας, τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ ἔχῃ πράγματι ΔΙΚΑΙΟΝ.

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΙΠΠΟΤΟΥ

Ἐνομίζαμεν ὅτι εἶχε χαθῇ ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Κυθηρίων πρὸς τοὺς πολιτικούς των, ἰδοὺ ὅμως ὅτι ὁ ἄλλοτε σωφὲρ τοῦ κ. Στάη ἔρχεται νὰ τὸ διαψεύσῃ καὶ νὰ διαψεύσῃ καὶ τὸν ἴδιον τὸν κ. Στάην ὅστις ἐπανειλημμένως εἶχε διακηρύξει τὴν ἀγανάκτησίν του διὰ τοὺς «ἄτιμους τοὺς Τσιργῶτες ποὺ ἐπανειλημμένως ἐφάνησαν ἀχάριστοι καὶ τὸν κατεψήφισαν ἐνῷ τοὺς ἐδούλευε τόσα καὶ τόσα χρόνια»! Ὁ ἱπποτισμὸς ὅμως τοῦ κ. Κασιμάτη δὲν πρόκειται νὰ συγκινήσῃ κανέναν διότι ἡ ὁμολογία του διὰ τὰς διαθέσεις τοῦ κ. Στάη εἶχε γίνει αὐτοστιγμεὶ γνωστὴ καὶ εἰς ἄλλους ἐν Θεσσαλονίκῃ συμπολίτας. Ἂν τώρα ὁ Κασιμάτης εὐγνώμων ἱππότης πρὸς τὸ παλαιὸ ἀφεντικό του ἤ, ὅπερ καὶ τὸ πιθανώτερον, ἀγνώμων πρὸς τὴν ἰδίαν του συνείδησιν ἡ ὁποία καὶ τὸν εἶχε ὠθήσῃ νὰ φανῇ εἰλικρινὴς αὐθορμήτως καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ πρὸς ἕνα συμπολίτην του, ἐννοεῖ νὰ γελοιοποιηθῇ, αὐτὸ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει. Οἱ διπρόσωποι πρὸς τοὺς πολιτικούς των ἄνθρωποι, καὶ φυσικὰ καὶ Τσιργῶτες, δὲν ἔλειψαν ἀπὸ τὰς κοινωνίας οὔτε καὶ ποτὲ θὰ λείψουν, καὶ μάλιστα σήμερον ὁπότε ἡ διπλοπροσωπία κατήντησε ἀρετή. Τὸ δύσκολον μόνον εἶνε ὁ συμβιβασμός της μὲ τὴν Συνείδησιν.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΓΙΑΝΝΗΔΩΝ

Τί τραβᾷ τέλος πάντων ὁ κ. Τσιτσίλιας μὲ τοὺς Γιάννηδες! Δὲν τοῦ ἔφθαναν ὡς τώρα ὁ κ. Γιαννάκης, ὁ Κοντολέων δηλαδή, καὶ ὁ στιγματισμένος ὑπὸ τῆς Δικαιοσύνης συκοφάντης, καὶ κάποτε καὶ ὁ Γιάννης Πρινέας καὶ ὁ Γιάννης ὁ ἀπὸ τὰ Μυτάτα, ἀλλὰ τώρα προσετέθη καὶ ὁ πρῴην σωφὲρ τοῦ κ. Στάη ὁ Γιάννης Κασιμάτης. Ἀλλὰ ὡς νὰ μὴν ἔφθανε καὶ αὐτὸς προσετέθη καὶ ἕνας ξένος ὀνόματι Γιάννης Χρ. Πέγιος. Ποῦ στὴν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εὑρέθησαν τόσοι Γιάννηδες; Ὁ τελευταῖος ἐλέγετο πρὶν ἐλευθερωθῇ ἡ Μακεδονία Τζοβάνι Πέγιωφ. Κομιτατζίδικο δηλαδὴ ὄνομα. Ὁ Πέγιωφ αὐτὸς δὲν ἠμπόρεσε νὰ ξεχάσῃ ὅτι ἐπετάχθη κλωτσηδὸν ἀπὸ τὴ Νομαρχία Πέλλης κατὰ τὸ 1918, καὶ ἀνεστάτωσε τότε τὸν κόσμο μὲ τὴς φωνές του κατὰ τοῦ κ. Τσιτσίλια. Ἀλλὰ τί νὰ γινότανε; Ἡ Νομαρχία ἦτο ἑλληνικὴ δὲν ἦτο βλέπετε βουλγάρικη. Καὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ἐπεστράτευσεν ἡ Σταϊκὴ κλίκα διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν κ. Τσιτσίλια! Ἀξιοδάκρυτος ἡ θέσις της. Ἀλλ' ἀφοῦ δὲν ἔχει μὲ τί ἄλλο ν' ἀγωνισθῇ κατὰ τοῦ βουλευτοῦ μας τί νὰ κάμῃ; Πρέπει νὰ χῃ πάντα κάτι νὰ γράφῃ ἐναντίον του ἀφοῦ δὲν ἔχει κανένα ὠφέλημον ἔργον δικό της νὰ ἐπειδείξῃ εἰς τοὺς τσιργῶτες.

Ο ΝΕΟΣ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ ΝΟΜΟΣ

Ὁ νέος περὶ τύπου Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τίθεται εἰς ἐφαρμογήν. Δι' αὐτοῦ ἐξισοῦνται καὶ οἱ δημοσιογράφοι ἐναντι τῶν Νόμων τῆς Δημοκρατίας διότι μέχρι σήμερον ἦσαν ἀούδοτοι καὶ ἐλεύθεροι νὰ κηλιδώνουν τὰς ὑπολήψεις παντὸς ἀτόμου ἢ πολιτευομένου. Τοῦ λοιποῦ ὁσάκις θὰ πρόκειται νὰ κατηγορήσουν κανέναν εἴτε ἐν ὀνόματι δῆθεν τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ εἴτε ἐκ προσωπικῆς ἐμπαθείας θὰ εἶνε ὑποχρεωμένοι ν' ἀποδεικνύουν τὰς κατηγορίας των. Ἀλλ' ὁ νέος νόμος δὲν θὰ χαλιναγωγήσῃ μόνον τοὺς δημοσιογράφους. Θὰ δώσῃ καὶ θάρρος εἰς τὸν μέχρι τοῦδε τρομοκρατημένον ἀπὸ τὸν τύπον πολίτην νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Δικαιοσύνην ὁσάκις ἀδικεῖται μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ εὕρῃ τὸ δίκηο του.

Εἶνε περίεργον ὅτι καὶ ἄλλαι χῶραι ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς χαλιναγωγήσεως τοῦ τύπου. Συμπολίτης μας ἐκ Καλλιφορνίας τῆς Ἀμερικῆς μᾶς γράφει ὅτι καὶ ἡ ἐκεῖ Κυβέρνησις ἐπέτυχε ἐσχάτως τὴν ψήφισιν νόμου περὶ τύπου μὲ τοὺς ἰδίους ἢ καὶ αὐστηροτέρους περιορισμοὺς τοῦ νέου περὶ τύπου ἑλληνικοῦ νόμου διότι καὶ ἐκεῖ τὸ κακὸ εἶχε παραγίνει.

ΝΕΟΙ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙ

Εἰς τὸν Πειραιᾶ διωρίσθη νέος συμβολαιογράφος συμπολίτης εἰς δὲ τὸν Ποταμὸν εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε καταστῇ ἐπιτακτικὴ πλέον ἡ ἀνάγκη τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐκεῖ συμβολαιογραφικῆς θέσεως, διωρίσθη συμβολαιογράφος ἕτερος συμπολίτης. Τὸ γεγονὸς εἶνε εὐχάριστον διότι διὰ τῶν διορισμῶν αὐτῶν διευκολύνονται σπουδαίως οἱ συμπολῖται μας τόσον ἐν Πειραιεῖ ὅσον καὶ ἐν Κυθήροις εἰς τὰς οἰκονομικὰς των συναλλαγάς. Ἀμφότεροι οἱ συμβολαιογράφοι εἶνε νέοι καὶ ἔχουν διάθεσιν νὰ ἐργασθοῦν μετὰ ζήλου εἰς τὰ νέα των καθήκοντα. Τοὺς εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν καὶ τοὺς συνιστῶμεν αὐστηρὰν προσήλωσιν εἰς τὸ τόσῳ ἐμπιστευτικὸν ἐπάγγελμά των τὸ ὁποῖον καὶ ὅλοι οἱ προκάτοχοι αὐτῶν συμβολαιογράφοι Κυθήριοι ἐτίμησαν.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΑΛΙΕΩΣ

Ἕνας ἁλιεὺς ἀπὸ τὰ Βάτικα ἁλιεύων πλησίον τοῦ Αὐλαίμονος τῆς νήσου μας διὰ δυναμίτιδος κατηγγέλθη ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Τελωνοσταθμάρχου καὶ δικασθεὶς πρό τινος εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον Πειραιῶς κατεδικάσθη εἰς πεντάμηνον φυλάκισιν καὶ χιλίων δραχμῶν πρόστιμον. Ἡ καταδίκη αὐτὴ θὰ διδάξῃ ἐλπίζομεν τοὺς διαφόρους ἁλιεῖς μας ὅτι ἡ βασιλεία τῆς διὰ δυναμίτιδος ἁλιείας ἔληξε πλέον, καὶ ὅτι δὲν εἶνε εὔκολον νὰ παραμένουν ἐλεύθεροι καὶ νὰ καταστρέφουν τὴν ἰχθυοπαραγωγὴν ἀτιμωρήτως. Ἐκ τῆς ὑποθέσεως ὅμως αὐτῆς ἐξάγεται καὶ ἕνα συμπέρασμα, τὸ συμπέρασμα ὅτι καὶ τὰ τελωνειακὰ ὄργανα ἐκτελοῦν τὸ καθῆκον των διότι γνωρίζουν ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις δὲν εἶνε ποτὲ διατεθειμένη νὰ συγχωρῇ τὰς παραβάσεις τῶν ὀργάνων της, ὅπως συνέβαινε ἀτυχῶς ἄλλοτε, καὶ ὑπὸ ἄλλας κυβερνήσεις.

ΠΑΠΑΔΕΣ ΚΑΙ ΟΣΦΡΗΣΙΣ

Εἰς πρόσφατον ἐνδιαφέρουσαν συνέντευξιν Ἕλληνος δημοσιογράφου μετὰ τοῦ ἐν Παρισίοις Πολιτικοῦ ἐξορίστου καὶ πρῴην πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Φρ. Νίττι, ὁ Ἕλλην δημοσιογράφος ἐζήτησε καὶ τὴν γνώμην τοῦ διασήμου Ἰταλοῦ οἰκονομολόγου διὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως Μουσολίνι καὶ Βατικανοῦ. Καὶ ὁ Νίττι ἀπήντησε:

—«Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ πνευματικὴ ἐξουσία εἶνε ἀδύνατον νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὸν φασισμὸν παρὰ προσωρινῶς μόνον. Δείχνει ἀκόμη τὴν ἀδυναμίαν τοῦ φασισμοῦ. Ξέρετε ὅτι ὁ παπᾶς ἔχει ἀνεπτυγμένην τὴν ὄσφρησιν τοῦ θανάτου καὶ ὅτι φθάνει ἐκεῖ ποὺ ξεψυχοῦν. Γιὰ νὰ μεταλάβῃ τὸν ἑτοιμοθάνατο...»

Τί κρῖμα! Ὁ κόσμος ἐπίστευεν ὡς τώρα ὅτι οἱ παπάδες εἶχον τὴν ὄσφρησιν μόνον τοῦ χρήματος!

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΔΡΟΜΩΝ

Η ΜΟΝΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Εἰς τὴν ἔγκριτον ἐφημερίδα «Ἑστία» ὁ γνωστὸς καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας μας ἀπὸ δημοσιεύματά του περὶ Κυθήρων «Περαστικὸς» ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου κρύπτεται διακεκριμένος ἀνώτατος λειτουργὸς τοῦ Κράτους ἐδημοσίευσε τὸ κατωτέρω χαρακτηριστικὸν διὰ τὴν συγκοινωνίαν σημείωμα.

Ἡ συγκοινωνία εἰς τὴν πατρίδα μας ἦτο πάντοτε περιμάχητον ζήτημα.

Ἐλεωρεῖτο ἕνα ὑπέρτατον, ἀλλὰ δυσέφικτον ἀγαθόν. Ἕνα εἶδος πολυτελείας, διότι διὰ ἠδύναντο καὶ οἱ Ἕλληνες νὰ συγκοινωνοῦν δι' ἁμαξιτῆς ὁδοῦ, νὰ μεταφέρουν τὰ προϊόντα των, νὰ μὴ πνίγωνται εἰς ἀγεφύρωτα ποτάμια, νὰ μὴ ληστεύωνται μέσα εἰς τῆς γιδόστρατες, ὅπου αὐτοί καὶ αἱ οἰκογένειαι των ὑπεχρεοῦντο νὰ ὁδεύουν.

Ἐξησφάλιζον διὰ τοῦ δρόμου ζωήν, τιμὴν καὶ περιουσίαν.

Ο ΠΗΝΕΛΟΠΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ

Καὶ διαρκῶς ἐφώναζε ὁ λαὸς παραπονούμενος.

Εἰς τὰς διαμαρτυρίας του, τὰς ἐπικλήσεις καὶ τὰ ψηφίσματά του τὰ ἱκετήρια, ἀπήντων μόνον αἱ ἐκλογικαὶ ὑποσχέσεις τῶν πολιτευομένων. Καὶ διὰ τὰ ἐννέα δέκατα τῆς χώρας ἡ ἱστορία διήρκεσε περὶ τὰ ἑκατὸν χρόνια.

Πολλοὶ δρόμοι διὰ νὰ γίνουν ἐχρειάσθησαν 20 καὶ 30 χρόνια, ἐνῷ ὑπερῆρκει ἑνὸς ἔτους ἐργασία συστηματικὴ διὰ νὰ περατωθοῦν. Ὁ διεφθαρμένος ἐργολάβος, ὁ ἀνεπαρκὴς μηχανικός, ὁ μὲ παροχὰς μόνον ζῶν καὶ δι' αὐτῶν διαρκῶς προκόπτων, ὑπερεῄθουν τὴν ἀθλιότητα.

Οἱ ἀνεσκαμμένοι δρόμοι, οἱ ἄχρηστοι, οἱ διακεκομμένοι, αἱ γέφυραι μὲ μόνον τὰ βάθρα των, οἱ δρόμοι μὲ σκαλοπάτια, ποὺ μόνον ἥρωες τῶν Μίχυ-Μάους ἦτο δυνατὸν νὰ τοὺς χρησιμοποιήσουν, συνηντῶντο καθ' ὅλην τὴν Ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα (Πελοπόνησον καὶ Στερεάν).

Τὸ σαμάρι τοῦ φορτηγοῦ ζώου ἦτο τὸ σύμβολον τῆς πολιτικῆς δουλείας τοῦ πολίτου πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἐρρύθμιζε τὴν κοινωνικήν του ζωήν. Τὰ στρωσίδια τοῦ φορτηγοῦ ζώου, ἡ ἀναπαυτικὴ σέλωσις μὲ τάπητας καὶ παπλώματα, καλύπτοντα τὸ σαμάρι καὶ τῆς σαμαροπαίδες του, ἐδέχοντο τὰς νύμφας καὶ τοὺς ἄρχοντας, μετακινουμένου διὰ τῶν ἀπροσβάτων ὀρέων.

Η ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

Μία μόνον ἐξαίρεσις ὑπῆρχε.

Ἡ Ἑπτάνησος, ἡ προσαρτηθεῖσα τῷ 1863. Εἰς αὐτὴν ἡ Ἐνετικὴ καὶ ἰδίως ἡ Ἀγγλικὴ κατοχή, παρ' ὅλας τὰς πιέσεις καὶ τὰ ἐλαττώματά των, ἀφῆκαν φεύγουσαι ἕνα σκελετὸν ὁδῶν. Ἰδίως εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ τὴν Κεφαλληνίαν.

Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν μάλιστα ἀφέθησαν περὶ τὰ 170 χιλιόμετρα δρόμων, ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον καὶ ἀπὸ δυσῶν πρὸς ἀνατολάς, διασχίζοντα τὴν νῆσον. Περισσοτέρους παρελάβομεν εἰς τὴν Κέρκυραν, διότι ἦτο ἡ πρωτεύουσα, ὀλιγωτέρους δὲ εἰς τὴν Ζάκυνθον. Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἰθάκην καὶ τοὺς Παξοὺς ἀφέθησαν ἴχνη ὁδοποιΐας, καθ' ὃν χρόνον εἰς τὴν Ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα ἡ ὁδοποιΐα σχεδὸν δὲν ὑπῆρχε.

Ἴχνη ὁδῶν συνηντῶντο μόνον εἰς τὰς ἰδιαιτέρας πατρίδας τῶν διατελεσάντων Πρωθυπουργῶν.

Ὁ μακαρίτης Παπαμιχαλόπουλος, ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, δὲν κατώρθωσε νὰ συγκοινωνήσῃ τὴν Ἐπίδαυρον Λιμηρᾶν διαιτέραν ἐκλογικήν του περιφέρειαν, μὲ τὸν ἄλλον κόσμον. Οὔτε ὁ Βουλπιώτης, ὡς ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, νὰ γεφυρώσῃ τοὺς ἀγεφυρώτους καὶ ἀδιαβάτους ποταμούς, ὅπου κατ' ἔτος ἐπνίγοντο οἱ ἄτυχεῖς Εὐρυτᾶνες καὶ πνίγονται ἀκόμη μέχρι σήμερον. Λέγεται μάλιστα ὅτι εἰς κάποιαν ἐκλογικὴν περιοδείαν του τὸν ἠνάγκασαν νὰ ὑποσχεθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς γεφυρώσεως, κρατήσαντες αὐτὸν ἠωρημένον εἰς τὸ κενόν, διότι ἡ συγκοινωνία ἐκεῖ ἐξετελεῖτο δι' ἐναερίου κρεμαστῆς γεφύρας, ὅπως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀσίας, τὴν Μαντζουρίαν, τὸ Θιβὲτ καὶ τὴν χώραν τῶν Ταρτάρων.

Ἀκόμη σήμερον ἡ Εὐρυτανία στερεῖται συγκοινωνίας καὶ τῆς ὑποτυπώδους ἀκόμη ἐννοίας.

ΟΥΤΕ Ο ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

Αὐτὸς ὁ μέγας καὶ πολὺς Τρικούπης δὲν κατώρθωσε, μετὰ τόσα ἔτη πρωθυπουργίας, νὰ συνδέσῃ τὸ Μεσολόγγιον, ἰδιαιτέραν του πατρίδα πρὸς τὸν ἄλλον κόσμον. Διὰ νὰ πᾶτε ἀπὸ τὸ Μεσολόγγιον εἰς τὴν Ναύπακτον, ἕως χθὲς ἀκόμη, ἔπρεπε νὰ διαπλεύσετε τὸν Πατραϊκὸν κόλπον καὶ διὰ Πατρῶν ἀτμοπλοΐκῶς νὰ μεταβῆτε εἰς Ναύπακτον. Ἐπίσης εἰς Ἀστακὸν καὶ τὰς παραλίους κοινότητας τῆς Αὐτικῆς Ἀκαρνανίας μόνον διὸ Πατρῶν καὶ θαλασσίως ἐγίνετο ἡ συγκοινωνία. Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Καρπενήσιον, μόνη ὁδὸς ἦτο καὶ εἶνε ἡ διὰ Πατρῶν—Ἀθηνῶν—Λαμίας, ἂν δὲν θέλετε νὰ καταλήξετε εἰς τὸ φρενοκομεῖον ἀκολουθοῦντες τὴν διὰ ξηρᾶς, λόγῳ τοῦ ἰλίγγου, τὸν ὁποῖον προκαλοῦν οἱ φοβεροὶ κρημνοί, αἱ ἀπαισιαι σάραι τῶν ξεγδαρμένων κλιτύων εἰς τοὺς ἀπροσπελάστους ἐκείνους ὀρεινοὺς ὄγκους.

Η ΓΟΡΤΥΝΙΑ ΕΥΤΥΧΕΣΤΕΡΑ

Ἐθεωρήθη σπίταλος, ἐχλευάσθη καὶ ὑπέστη κοινοβουλευτικὰς ἀρρίας ἐπιθέσεις ὁ μακαρίτης Λεληγιάννης, διότι συνέδεσε δι' ὁδῶν τὴν ἰδιαιτέραν του ἐπαρχίαν Γορτυνίαν μὲ τὸν λοιπὸν κόσμον.

Ὁ μακαρίτης Κυρ. Μαυρομιχάλης, καίτοι Πρωθυπουργός, δὲν κατώρθωσε νὰ ἑνώσῃ τὸν Νομὸν Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας, τὴν Σπάρνην δηλαδὴ μὲ τὰς Καλάμας. Καὶ ἐξετελέσθη, ὡς μέγα ἔργον, ἡ σήμερον ὑφισταμένη ἡμιονικὴ διάβασις τῆς Λαγκάδας.

Τὰ Ἄγναντα καὶ Πράμαντα, εἶνε ὁ θρυλικὸς τόπος τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς ὀδικῆς δυστυχίας. Κάθε χρόνο θυσιάζονται καὶ πέντε δέκα ἄνθρωποι εἰς τὰ ἀγεφύρωτα ἐκεῖ ποτάμια.

ΤΟ ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὡς ἐξαίρεσις τῆς μακαριότητος καὶ ἀδιαφορίας τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς εἰς τὴν Πελοπόνησον καὶ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, ἐμφανίζεται τὸ νησιωτικὸν πνεῦμα.

Εἴτε διότι ἐταξείδευον περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, εἴτε διότι ἡ δουλεία των ὑπῆρξεν ὀλιγώτερον καταθλιπτική, δὲν ἐζήτουν ἢ δρόμους ἀπὸ τὴν Πολιτείαν. Τίποτε ἄλλο.

Καὶ ἡ πολιτικὴ ὑπεχώρει. Οὕτω πως ἡ Κέρκυρα καὶ ἡ Κεφαλληνία ἀπέκτησαν θαυμάσιον σύμπλεγμα ὁδῶν, εἰς πολλὰ δὲ σημεῖα πολυτελείας ἀφαντάστου. Δηλαδὴ εἰς τὴν Λειβαθὼ τρεῖς καὶ τέσσαρες δρόμοι συνδέουν τὸ ἓν χωρίον μὲ τὸ ἄλλο. Χρειάζεται χάρτης διὰ νὰ κινηθῇ κανεὶς μέσα εἰς τὸν ὁδικὸν αὐτὸν Λαβύρινθον τῆς Κεφαλληνίας.

ΑΥΤΑ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Καὶ αὐτὰ τὰ Κύθηρα ἀκόμη δὲν ζοῦν, δὲν φροντίζουν, δὲν σκέπτονται δι' ἄλλο τι ἢ διὰ δρόμους.

Τὰ πάντα μηχανῶνται, ἱδρύουν τοπικὰ ταμεῖα, προκαλοῦν ἐράνους τῶν ξενητευμένων παιδιῶν των, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ κἄθε κοινότης καὶ χωριὸ τὸν δρόμο του.

Μία μάλιστα ἀπὸ τὰς σοβαρωτέρας καὶ καλαισθητοτέρας ἐπαρχιακὰς ἐφημερίδας ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων», ἔχει παρὰ τὸν τίτλον της καὶ χάρτην τῆς νήσου μὲ τὸ σύμπλεγμα τοῦ πλήρους ὁδικοῦ δικτύου, ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὁποίου εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεώς της καὶ κυρία αἰτία τῆς μέχρι τοῦδε ἐπιτυχίας αὐτῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗΝ

Τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Κρήτην. Ὁ δρόμος διὰ πάντα Κρῆτα εἶνε τὸ πρόγραμμα τῆς εἰρηνικῆς ζωῆς του. Καὶ σήμερον τὸ μεγαλείτερον καὶ δυσκολώτερον ζήτημα τῆς Γενικῆς Διοικήσεως εἰς τὴν Μεγαλόνησον εἶνε ἡ ὁλοκλήρωσις τοῦ μεγάλου προγράμματος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὁδικοῦ συμπλέγματός της.

Καὶ ἔχουν δίκαιον.

Εἶνε ἀλίμενοι αἱ ἀκταὶ τῆς Κρήτης.

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησία	Δραχ.	50
Ἐξωτερικοῦ »	Λίρας Ἀγγλ.	1
Ἀμερικῆς »	Δολλάρια	5

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος
ΑΛΕΚΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΡΑΒΑ

Παρὰ τῆς Κοινότητος Καραβᾶ ἐλάβομεν τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ψήφισμα περὶ ἀνακηρύξεως τοῦ κ. Εὐστ. Δηλαβέρη εἰς μέγαν εὐεργέτην τῆς Κοινότητος.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς κοινότητος Καραβᾶ, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Ἀλεξίου Τζωρτζοπούλου, Γεωργίου Ζαντιώτου, Ἀριστείδη Διακοπούλου, καὶ Θεοδώρου Τζωρτζοπούλου,

Συνελθὸν ἐκτάκτως εἰς συνεδρίασιν ἐν Καραβᾷ τὴν 20ὴν Ἰουνίου 1931 ἔτους καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψει τὴν παρὰ τοῦ συμπολίτου του μεγαλοβιομηχάνου Πειραιῶς κ. Εὐσταθίου Κυριάκου Δηλαβέρη πρὸς τὴν κοινότητα Καραβᾶ δωρεὰν τοῦ δαπάναις αὐτοῦ ἀνεγερθέντος ἐν Καραβᾷ μεγολοπρεποῦς διδακτηρίου θηλέων καὶ εἰς μνήμην τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ζαφειρίας Κ. Δηλαβέρη χρησιμοποιηθεῖσαν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5414 τῆς 1ης Ἰουνίου 1931 ἔτους συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Πειραιῶς κ. Γεωργίου Ι. Καστάνη, ὡς καὶ τὰς πολαπλᾶς πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα μας εὐεργεσίας,

Ψηφίζει

1ον) Ἀνακηρύττει τὸν κ. Εὐστάθιον Κυριάκου Δηλαβέρην Μέγαν εὐεργέτην τῆς κοινότητος Καραβᾶ.

2ον) Ἀποφασίζει ἵνα τιμῆς ἕνεκεν ἀναρτήσῃ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι, καὶ

3ον) Ἐντέλλεται τῷ κ. Προέδρῳ τὴν διαβίβασιν τῷ κ. Εὐσταθίῳ Κυριάκου Δηλαβέρῃ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ψηφίσματος καὶ τὴν ἔκφρασιν τῶν εὐχαριστιῶν καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ὁλοκλήρου τῆς Κοινότητος καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διὰ τῶν δύο κυθηραϊκῶν ἐφημερίδων «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» καὶ «Κυθηραϊκῆς».

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος *Α. Τζωρτζόπουλος*

Τὰ Μέλη: Γ. Ζαντιώτης, Ἀρ. Διακόπουλος, Θεόδωρος Τζωρτζόπουλος.

(Τ.Σ.)

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Καραβᾷ τῇ 20 Ἰουνίου 1931

Ὁ Πρόεδρος τῆς κοινότητος Καραβᾶ Κυθήρων
Α. Τζωρτζόπουλος

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων»

Ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν σᾶς στέλλομεν πρὸς δημοσίευσιν εἶνε σχετικὴ μὲ τὸν ἀγῶνα ὁ ὁποῖος ἔγινε εἰς τὰ Μυτάτα ἐναντίον τοῦ διδασκάλου κ. Βρ. Κασιμάτη. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐν τῷ πρωτοτύπῳ της εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Πειραιῶς, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Βρετοῦ Πρωτοψάλτη τὸν ὁποῖον εἶχε στείλη εἰς Πειραιὰ ὁ Γιάννης Πρωτοψάλτης ἢ Ντέσης ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ δασκάλου, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως μετατεθῇ ὁ διδάσκαλος:

Πειραιὰ τῇ 25-9-30

Ἀγαπητὲ Γιάννη,

Εἶμαι καλὰ ἀλλὰ δυστυχῶς μὲ ὅλα μας τὰ μέσα γνωρίζεις δὲν κατορθώσαμε τίποτα διότι ὁ κ. Ὑπουργὸς Παπανδρέου πολὺ καλὰ ξεύρεις ὅτι αὐτὸς ἐκράτησε τὸ δάσκαλο καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν μπορεῖ ὁ ἴδιος νὰ τὸν διώξῃ. Ἀλλὰ ἐπῆγα μὲ τὸν Καλοκαιρινὸ καὶ ἐκάναμε μίαν αἴτησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ μᾶς δοθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ θὰ τὴν δημοσιεύσουμε εἰς τὴν ἐφημερίδα νὰ δοῦμε τί θὰ γίνῃ. Ἔμαθα ὅτι ὁ ἐπιθεωρητὴς ἔχει δικαίωμα μεταθέσεως γιὰ ἕνα ἔτος ἀλλὰ τὸν ἔχουν πιάσει αὐτοί.

Λοιπόν. Πάρτε το ἀπόφασι. Ὁ δάσκαλος δὲν φεύγει. Μόνον πῶς; Νὰ καταγγείλωμε τὴν πρᾶξι στὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας. Νὰ διακοινώσωμε ὅλα τὰ ἐπιβαρυντικὰ στοιχεῖα διὰ τοῦ τύπου, καὶ δεύτερο τὸ στηλιέρωμα τό ὁποῖον εἶνε ἀποτελεσματικώτατον. Μὴν στέλλετε τὰ παιδιά σας εἰς τὸ σχολεῖο καὶ διώξετέ τον. Μόνον τότε λαμβάνει χώραν τὸ ζήτημα.

Τὰ χαρτιὰ τὰ ὁποῖα ἐκάναμε εὑρίσκονται εἰς τὰ χέρια τοῦ κ. Λαζάρου εἰσηγητοῦ. Δὲν τὰ εἰσαγάγει διότι εὑρισκόμεθα, ὡς λέγει πρὸ τετελεσμένου γεγονότος. Λοιπόν. Ἐσεῖς ἀπὸ αὐτοῦ στάσιν, ἐμεῖς ἐδῶ διὰ τοῦ τύπου, φεύγει θέλει καὶ δὲν θέλει. Τὸ κάνετε; Ἔχει καλῶς. Ἰδὲ τηλεγράφησέ μου νὰ ἔλθω τὸ Σάββατο κάτω, διότι εἶνε πολλὰ τὰ ἔξοδά μου. Πρὸς τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας θέλει γιὰ νὰ γίνῃ ἡ καταγγελία δραχ. 1100. Τηλεγράφησέ μου ἀμέσως. Τὸ γράμμα σχίστο ἀμέσως.

Βρ. Ι. Πρωτοψάλτης

Ἂς διαβάσουν τώρα τὸ γράμμα αὐτό οἱ συμπολῖται μας διὰ νὰ φωτισθοῦν εἰς πολλὰ πράγματα.

ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΠΕΝΘΗ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΑΡ. ΝΕΝΕ

Ἀπεβίωσεν ἐν Πειραιεῖ εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 60 ἡ συμπολῖτις Σταυρούλα σύζυγος τοῦ κ. Ἀργ. Νενὲ τὸ γένος Νικολάου Κορωναίου ἐκλεκτὴ δέσποινα καὶ γυνὴ εὐγενῶν καὶ φιλανθρώπων αἰσθημάτων. Τὴν κηδείαν της γενομένην ἐν εἰλικρινῆ πένθει τῆς κυθηραϊκῆς κοινωνίας Πειραιῶς ἠκολούθησε πολὺς κόσμος. Πρὸς τὸν πενθοῦντα σύζυγόν της, τὸν υἱόν της καὶ τὰς θυγατέρας της ἀπευθύνομεν τὰ θερμά μας συλλυπητήρια.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

"Ὁμιλος Κυθηρίων κυριῶν βραβευθεὶς κατὰ τὸν ἐτήσιον χορὸν μετημφιεσμένων τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος· Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ αἱ ὀρθίως ἱστάμεναι κυρίαι: Κατίνα Νικ. Σεμιτεκόλου, Παναγιωτίτσα Παν. Καλλιγέρου, Νίκη Παναγ. Σαμίου Προέδρου τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, Μαρία Μιχ. Καλλιγέρου, Κατίνα Παν. Δαπόντε, Ἐλένη Σπ. Φωτεά. Αἱ καθήμεναι κυρίαι: Μαρία Θεοδ. Φατσέα μετὰ τοῦ τέκνου της, τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. προέδρου τῆς Ἀδελφότητος Μπάμπης Σάμιος, καὶ ἡ κ. Ἐλένη Καρτελιὰ μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς κ. Κατίνας Δαπόντε.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Βον

Ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξελέγη πληρεξούσιος εἰς τὴν ἐν Ἄργει Συνέλευσιν καὶ μέλος τοῦ Νομοτελεστικοῦ, τῷ δὲ 1825 διωρίσθη πολιτικὸς καὶ στρατιωτικὸς Διοικητὴς Κρήτης. Δὲν μετέβη ὅμως εἰς τὴν μεγαλόνησον προτιμήσας τὴν Πελοπόννησον, ὅπου ἐθεώρησε ἀναγκαιότεραν τὴν παραμονήν του. Πολὺ συνετέλεσε εἰς τοῦτο καὶ ἡ γνώμη τοῦ Κολοκοτρώνη πρὸς ὃν ἀπηύθυνεν ἐπιστολήν, ζητῶν ταύτην ὡς πιστὸς ἀδελφός, εἰλικρινὴς φίλος καὶ φιλόστοργος πατήρ.

«Ἡ διοίκησις—τοῦ ἔγραφε—θέλουσα νὰ »ὑπερασπισθῇ τὸν ἀντιπερισπασμὸν τῆς Κρήτης μοῦ ἐπρόβαλλε νὰ ὑπάγω ἐκεῖ ὡς Δι»οικητής. Διὰ νὰ βαστάξω τὸν πατριωτικὸν »χαρακτῆρα τὸν ὁποῖον πάντοτε ἔδειξα, δὲν »ἠδυνήθην ἀποφασιστικῶς νὰ ἀποποιηθῶ, »ἀλλ' ἐσκέφθην νὰ ἀποταδῶ πρὸς Σὲ καὶ »ἐρωτήσω καὶ λάβω τὴν ἄδειαν καὶ τὴν εὐ»χήν Σου. Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τύχην ἔρ»χεται κατ' αὐτὰς πρὸς συνάντησίν Σου εἰς »Καρύταιναν ὁ γραμματικός Σου κὺρ Μιχα»λάκης, τοῦ ἔδωκα τὸ παρὸν καὶ τοῦ προσέ»θεσα νὰ σοῦ εἰπῇ προφορικῶς τοὺς στο»χασμούς μου. Θὰ ἀναμένω τὴν γνώμην Σου »ἵνα ἀπαντήσω εἰς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν». (5 Αὐγ. 1825).

Ὁ Κολοκοτρώνης λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψεν ἀμέσως εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν ὅτι:

«Ὁ ἐξοχώτατος κ. Μεταξᾶς ὁ ὁποῖος ἐπε»βαρύνθη ἀπὸ τὸ μέρος ἡμῶν τῶν Πελοπον»νησίων νὰ ἀναδεχθῇ τὸν Πελοποννησιακὸν »τόπον, κοντὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ πολέμου, »μοῦ γράφει ζητῶν τὴν ἄδειάν μου νὸ δεχθῇ »τὸ βάρος μιᾶς ἄλλης δουλεύσεως, νὰ μεταβῇ »δηλαδὴ εἰς τὴν Κρήτην. Ἀδικοῦντεις μεγά»λως οἱ Πελοποννήσιοι ὅταν ἡ Διοίκησις θε»λήσῃ νὰ τὸν στείλῃ εἰς Κρήτην, ἀφοῦ εἰς »αὐτὸν ἐνεπίστευσαν τὴν τήρησιν τῶν πολε»μικῶν δικαιωμάτων των καὶ ἐνῷ ἡ Πελο»πόννησος εὑρίσκεται εἰς δεινοτέρας ἴσως »περιστάσεις ἀπὸ ἐκείνας τῆς Κρήτης, καὶ »ἐνῷ ἡ σεβαστὴ Διοίκησις ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ »ἐκλογὴν μεταξὺ τόσων ἄλλων καλῶν καὶ »ἀξίων πατριωτῶν καὶ ἴσως ἄνευ ὑπουργη»μάτων, διὰ τοῦτο οὔτε γνώμην, οὔτε ἄδειαν »τοῦ δίδομεν νὰ δεχθῇ τοιοῦτο βάρος, ἀφί»νοντας τὸ ἰδικόν μας, καὶ παρακαλοῦμεν τὸ »σεβαστὸν Ἐκτελεστικὸν νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐξο»χότητά του νὰ ἐπέχῃ τὸν τόπον καὶ ἐπιτη»ρῇ τὰ χρέη ποὺ εἶνε ἐπιφορτισμένος. Δὲν »ἐλπίζω νὰ πέσῃ ἡ αἴτησίς μου αὐτή. Μένω »εὐσεβάστως. Θ. Κολοκοτρώνης» (14 Αὐγούστου 1825).

Τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐδέχθη τὴν γνώμην τοῦ Γέρου τοῦ Μωρηᾶ καὶ ὁ Μεταξᾶς παρέμεινεν εἰς τὴν Πελοπόννησον, διὰ μίαν δὲ ἀκόμη φορὰν ἔσωσε τὴν Πατρίδα μὲ τὴν διαλλακτικότητα αὐτοῦ. Ὁ Ἰμβραὴμ Πασᾶς ἡγούμενος τακτικοῦ καὶ ἄριστα ὀργανομένου αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐπάτησεν εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ὠξύνθησαν καὶ πάλιν τὰ πάθη καὶ αἱ ἀντιζηλίαι μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐπαναστάσεως, ἐπέκειτο δὲ ἐμφύλιος πόλεμος. Ὁ Ἰμβραὴμ ἤρατο ἕνεκα τούτου κατ' ἀρχὰς θριάμβους. Εὐτυχῶς ἕτερος μέγας πατριώτης, ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδᾶτος, ἂν καὶ μὴ φιλικῶς διακείμενος πρὸς τὸν Μεταξᾶν ἐπρότεινεν αὐτὸν ὡς Δικτάτορα. Ὁποία ἡ διαφορὰ εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους ἀνδρῶν καὶ ἀξιωμάτων! Ἐξητοῦντο, παρεκαλοῦντο τέτοιαι προσωπικότητες δὲν αὐτοδιωρίζοντο οἱ πρῶτοι τυχόντες διὰ βιαίας καταλήψεως τῆς Ἀρχῆς...

Ἡ ἐκλογὴ του ἐδικαίωσε τὰς προσδοκίας τοῦ Ἔθνους. Ἐπέφερε τὴν συμφιλίωσιν, καὶ μετὰ τὰς πρώτας ἀποτυχίας ὀφειλομένας εἰς τὸν διχασμὸν, μετὰ τὰς πρώτας καταστροφὰς τῆς χώρας, ἐπῆλθεν ἡ ἐξολόθρευσις τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἰμβραήμ, ἡ δὲ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου ἐστεφάνωσε τὸν μέγαν ἐθνικὸν ἀγῶνα.

Καὶ ὅταν πάλιν τὰ πάθη ἐπανήρχισαν, καὶ ἐν τῇ Συνελεύσει καὶ τῇ Κυβερνήσει ἠριζον οἱ πολιτικοὶ περὶ τῆς Ἀρχῆς, ὁ Μεταξᾶς μετὰ τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τοῦ Κολοκοτρώνη ἐπρότειναν ὡς Κυβερνήτην τῆς χώρας τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν, ψηφισθέντα ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν τῆς Τροιζῆνος τὴν 3ην Ἀπριλίου 1827 καὶ ἀναγνωρισθέντα ὑπὸ τῶν Δυνάμεων.

Ὁ Καποδίστριας ἔσπευσε νὰ ἔλθῃ καὶ ἀναλάβῃ τὴν Ἀρχήν, ἐκ τῶν πρώτων δὲ εἰς τὸν Μεταξᾶν ἀπέβλεψεν ὡς συνεργάτην, διορίσας μέλος τοῦ Γενικοῦ Φροντιστηρίου, οἱονεὶ ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐνῷ δὲ μεταξὺ τῶν κατόπιν ἐπικρίσεων κατὰ τοῦ Καποδίστρια ἀνέφερον καὶ τοὺς πολλοὺς περὶ αὐτὸν Ἑπτανησίους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκεν ἀξιώματα καὶ βαθμούς, μόνον διὰ τὸν Μεταξὰν οὐδέποτε ἠκούσθη διαμαρτυρία ἐναντίον του καὶ πάντες μετὰ σεβασμοῦ ὡμίλουν διὰ τὸν ἄνδρα.

Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Καποδίστρια διετέλεσε μέλος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως καὶ μετέσχε τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἥτις παρέδωκε τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν ἐκλεγέντα πρῶτον Βασιλέα Ὄθωνα. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου καὶ πάλιν προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του. ἀλλ' ἡ κολακεία πρὸς τὸν Ἄνακτα καὶ ὁ φθόνος πρὸς τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐπέδρασαν ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς πνεύματος τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπεμάκρυνε κατ' ἀρχὰς ἀπὸ πάσης ἀρχῆς τὸν Μεταξᾶν, τὸν ὁποῖον τέλος καὶ ἐξώρισεν εἰς Μασαλίαν ὅπου διέμεινεν οὗτος ἐπὶ ἔτος, ἐπανελθὼν μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ Κολοκοτρώνη, ὡς ἀναφέρει ὁ ἱστορικὸς Ν. Δραγούμης εἰς τ' ἀπομνημονεύματά του.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν φοβούμενος ὁ Ὄθων τὴν μεγάλην ἐπιρροὴν τοῦ ἀνδρός, ἀρχηγοῦ τοῦ κληθέντος Ρωσσικοῦ κόμματος ἢ τῶν Ναπαίων ὅπως κοινῶς ἐλέγετο, καὶ φανταζόμενος κίνημα ἐναντίον του, ἐμμέσως ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν διορίσας πρέσβυν εἰς Ἱσπανίαν, ὅπως διὸ τὸν αὐτὸν φόβον ἀπεμάκρυνε διορίσας πρέσβεις καὶ τοὺς ἄλλους ἐπιφανεῖς πολιτευτὰς Μαυροκορδᾶτον, Τρικούπην, Κωλέτην καὶ Ζωγράφον.

Μετὰ τριετίαν ἀνακληθεὶς διωρίσθη τὸ 1839 Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας· ἀπετελεῖτο δὲ τὸ σῶμα τοῦτο ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν παρέμεινε μέχρι τοῦ 1841, ὅτε διωρίσθη Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑπὸ τὸν Μαυροκορδᾶτον, καίτοι διαφωνῶν πρὸς αὐτὸν εἰς τὰς γενικὰς γραμμὰς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἐφ' ὅσον ὁ μὲν Μαυροκορδᾶτος προσέκειτο πρὸς τὴν ἀγγλικὴν πολιτικήν, ὁ δὲ Μεταξᾶς πρὸς τὴν ρωσσικήν, ἡγούμενοι ἀμφότεροι κομμάτων φερόντων τὰ ὀνόματα ταῦτα.

Ὡς χαρακτηριστικὸν τῆς μετριοφροσύνης τοῦ ἀνδρὸς ἀναφέρονται παρὰ τῶν ἱστορικῶν οἱ λόγοι του τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Στρατοῦ, χαιρετίσαντας αὐτὸν διὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ὑπουργοῦ.

«Δὲν φέρω στρατιωτικὸν βαθμόν, ἔχω μόνον αὐτὴν τὴν πληγὴν εἰς τὸ χέρι—δεικνύων τὴν χεῖρα του—τὴν ὁποίαν ἔλαβον νικῶν τοὺς ἐχθρούς μας εἰς τὸ Λάλα».

Συγκεκινημένοι οἱ ἀξιωματικοὶ ἠσπάζοντο τὸ ἀνδρειωμένο χέρι τοῦ Ὑπουργοῦ των, διὰ τοῦ ἀνωτέρου δὲ αὐτῶν ἀπήντησαν: «Μακάρι ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Στρατοῦ νὰ εἶχαν τέτοιους βαθμοὺς καὶ τέτοιον πατριωτισμόν».

Ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις Μαυροκορδάτου δὲν παρέμεινε πολὺ εἰς τὴν Ἀρχὴν ἕνεκα τῶν ἐξακολουθουσῶν ραδιουργιῶν τῶν περὶ τὴν Αὐλήν, καὶ ἀπομακρυνθεὶς ὁ Μεταξᾶς τοῦ Ὑπουργείου συνέπραξε μετὰ τοῦ Ἀνδρέα Λόντου, τοῦ Γεωργίου Αἰνιᾶνος, τοῦ Μιχαὴλ Σούτσου, τοῦ Σπυρομήλιου καὶ τοῦ Μακρυγιάννη εἰς τὴν σύστασιν «Μυστικῆς Ἑταιρίας», τῆς ὁποίας σκοπὸς ἦτο ἡ ἀξίωσις τῆς παροχῆς τοῦ Συντάγματος, τὴν ὁποίαν καὶ ἐπισήμως ἐζήτησε διὰ συναγερμοῦ ὁ λαὸς τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1843. Ὁ Ὄθων πιεσθεὶς καὶ ἀρνούμενος κατ' ἀρχὰς ἐνέδωκε τέλος καὶ παρεχώρησε τὸ σύνταγμα, ἀνέθηκε δὲ τὸν σχηματισμὸν τῆς πρώτης Κυβερνήσεως εἰς τὸν Μεταξᾶν τὴν ἰδίαν νύκτα, οὗτος δὲ κατήρτισε Κυβέρνησιν [ἔχουσαν ὑπουργοὺς τοὺς κορυφαίους τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀγῶνος καὶ τῆς πολιτικῆς, ὅπως τὸν ἔνδοξον πυροπλητὴν Κανάρην, τοὺς νομομαθεῖς Λέοντα Μελᾶν καὶ Μιχαὴλ Σχινᾶν, τὸν Ρ. Παλαμίδην, τὸν Λόντον καὶ τὸν Ἀρόσον Μανσόλαν. Δὲν ἠρκέσθη εἰς τοὺς ὀπαδούς του, παρεκάλεσε καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς πολιτικούς του ἀντιπάλους Μαυροκορδᾶτον καὶ Κωλέττην ὡς συμπαρέδρους ἐν τῇ Κυβερνήσει, ἐπιθυμῶν ἵνα πᾶσα πρᾶξις ἀποβλέπουσα εἰς ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν Πατρίδα κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς λαμβάνεται ἐν ὁμοφωνίᾳ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Εἰς τὴν κληθεῖσαν τότε Α' ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνέλευσιν ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς Ἀττικῆς καὶ μετὰ τοῦ Μαυροκορδάτου, Λόντου καὶ Κωλέττη, ἀντιπρόεδρος αὐτῆς ὑπὸ τὴν τὴν προεδρίαν τοῦ Πανούτσου Νοταρᾶ, διατηρῶν συγχρόνως καὶ τὴν πρωθυπουργίαν. Ἐπίσης ἐξελέγη μέλος τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς κατάρτισιν τοῦ Συντάγματος.

Εἰς τὰς συζητήσεις τῆς Συνελεύσεως διεκρίθη ὡς ῥήτωρ βραχύλογος, ἀλλὰ πειστικὸς ἰσκὼν κῦρος ὅσον ἐλάχιστοι.

Παραιτηθεὶς τῆς Ἀρχῆς ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Μαυροκορδάτου, ἀφ' οὗ ἐχωρίσθη πλέον διὰ τὴν γνωστὴν μεταξὺ των διαφορὰν μεταξὺ τῆς ἀγγλικῆς καὶ ρωσσικῆς πολιτικῆς, συνέπραξε δὲ προσωρινῶς μόνον μὲ τὸν Κωλέττην ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπίσης ταχέως ἐχωρίσθη, παραμείνας ἀρχηγὸς τοῦ ἰδίου κόμματος.

Τὸ 1850 προαχθεὶς εἰς ἀντιστράτηγον καὶ Μεγολόσταυρον, διωρίσθη πρέσβυς εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐξαιρέτως διεκρίθη καὶ ἐξετιμήθη ὑπὸ τῶν συναδέλφων του τῶν ἄλλων Κρατῶν ὡς νὸ ἦτο ἀντιπρόσωπος Μεγάλης—ὡς αὐτοὶ—Δυνάμεως, ἀλλ' ἀπεμακρύνθη μὲ τὴν ἔκκρηξιν τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου. Εἰς Κωνσταντινούπολιν εὑρισκόμενος ὑπεστήριξε τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰ δικαιώματα τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Ἕλληνας ἐμπόρους καὶ ναυτιλλομένους, τὰ ἑλληνικὰ ἐν Τουρκίᾳ σχολεῖα, δικαιώσας οὕτω τὰς ἐπ' αὐτὸν προσδοκίας τῆς Πατρίδος.

Ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας, πρεσβύτης θαλερὸς ὅπως ἀναπαυθῇ πλέον ἀπὸ πολυτάραχον βίον, ἐκλήθη καὶ πάλιν εἰς κρισίμους στιγμὰς νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, ὑπέβαλε δὲ κατάλογον εἰς τὸν Βασιλέα ὑπουργῶν ὄχι τυχαρπάστων ἢ ἐπιβαλλομένων ἀπὸ τοπικὴν κομματικὴν ἐπιρροὴν ἢ ἀρεστῶν εἰς τοὺς προθαλάμους τῆς Αὐλῆς, ἀλλ' ἐκ τῶν κορυφαίων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ πυροπλητὴς Κανάρης καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1843 Καλλέργης, ἐπὶ τῇ ἀρνήσει ὅμως τοῦ Βασιλέως νὰ δεχθῇ τούτους ὡς ὑπουργοὺς κατέθηκε τὴν ἐντολὴν εἰπὼν εἰς αὐτόν:

«Μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου, Μεγαλειότατε, δύναμαι νὰ ἀποσοβήσω κινδύνους, διότι ἂν μὲν εὐδοκιμήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ὑπάρχει ὠφελιμώτερον ἀπὸ τὸ νὰ διοικῆται ἀπὸ τοιούτους ὑπουργοὺς ἡ Πατρίς, ἂν δὲ ἀποτύχουν θὰ παύσουν δημοκοποῦντες».

Εἶνε τὸ κύκνειον ἆσμα τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ δικαίως ἐπικληθέντος Νέστορος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, διότι ὀλίγον βραδύτερον ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1860 εἰς ἡλικίαν 70 ἐτῶν, καταλιπὼν δύο υἱούς, τὸν Σπυρίδωνα, πρεσβευτὴν, καὶ Πέτρον, ἐφέτην, διακριθέντας καὶ τούτους εἰς τὴν ἀνωτάτην ἱεραρχίαν τῆς διπλωματίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, τιμήσαντας ἐπίσης τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα.

Ἡ Κεφαλληνία, ἡ ἰδιαιτέρα του πατρίς, διεκρίθη πάντοτε διὰ τὸν πατριωτισμὸν τῶν τέκνων της.

Δὲν ὑπάρχει γωνία τοῦ κόσμου εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μὴ συμπήξουν ἀποικίαν Κεφαλλῆνες, μὴ λησμονοῦντες ὅμως ποτὲ τὴν γενέτειραν.

Κατὰ τοὺς πολυετεῖς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπρωτοστάτησαν καὶ διεκρίθησαν τόσοι ἐπιφανεῖς Κεφαλλῆνες, ὡς ὁ Μομφεράτος, ὁ Λιβαδᾶς, ὁ Ζερβός, ὁ Δοτσωρᾶτος, ὁ Ἰακωβᾶτος, ὁ Πυλαρινός, ὁ Δαβῆς, καὶ τόσοι ἄλλοι. Καὶ πάλιν ἡ οἰκογένεια Μεταξᾶ ἐπρωτοστάτει καὶ πολλὰ μέλη αὐτῆς ἐδιώχθησαν, ἐφυλακίσθησαν, κατεδικάσθησαν. Δὲν λησμονῶ τὸν εἰς θάνατον καταδικασθέντα καὶ μόλις διασωθέντα μεγάλον πατριώτην καὶ διάσημον μετέπειτα ἰατρὸν τῆς Μασσαλίας Σταῦρον Μεταξᾶν, τὸν ἐπιστήθιον φίλον τοῦ περιφανοῦς Γαλάτου Λέοντος Γαμβέτα, εἰς τὸν φιλελληνισμὸν τοῦ ὁποίου καὶ τὴν φιλικὴν στάσιν ἐν γένει τῆς Γαλλίας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου τοῦ 1878, πολὺ συνέβαλεν ὁ πατριώτης Μεταξᾶς, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς σωζομένης μακρᾶς ἀλληλογραφίας του μὲ τὸν Γαμβέταν, τὴν ὁποίαν εὔχομαι νὰ παραλάβῃ τὸ Κράτος εἰς τὰ Ἀρχεῖα αὐτοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως δημοσιεύσῃ καὶ μάθουν

ΤΟ ΒΕΝΖΙΝΟΠΛΟΙΟΝ
"ΓΕΩΡΓΙΟΣ,,
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΖΑΡΑΚΗ
Θὰ προσεγγίζῃ εἰς Ἀντικύθηρα τὸ πρῶτον δεκαήμερον ἑκάστου μηνός.

ΟΙΝΟΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
"ΤΟ ΜΕΝΙΔΙ,,
ΠΑΝΑΓ. ΒΕΝΕΡΗ & ΣΩΤΗΡΙΟΥ
ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 24
(Παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν)
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Τὸ Κέντρον τῶν καλοφαγάδων. Κουζίνα ἀπαράμιλλος. Ὑλικὰ πρώτης τάξεως. Περιποίησις ἐξαίρετος. Ἐπισκεφθῆτε μας διὰ νὰ βεβαιωθῆτε.
Η ΡΕΤΣΙΝΑ ΜΑΣ ΕΙΝΕ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΣΑΠΩΝΕΣ ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ
ΑΦΩΝ ΑΘ. ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΣΦΑΚΤΗΡΙΑΣ ΑΡ. 90
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ
ΩΡΟΛΟΓΟ

ΑΓΡΙΟΣ ΦΟΝΟΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΣΥΡΜΑΤΟΝ ΤΟΥ ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ

Εἰς τὸν περίβολον τοῦ ἀσυρμάτου τοῦ Βοτανικοῦ ἐν Ἀθήναις ὁ ναύτης Κ. Καρνέζης 20 ἐτῶν ἐκ Τριπόρων τῆς Τριπόλεως ἐφόνευσε τὸν δίοπον συμπολίτην Γ. Στάθην 22 ἐτῶν πυροβολήσας δίς ἐναντίον του διὰ περιστρόφου καὶ εἶτα ηὐτοκτόνησε βληθεὶς εἰς τὸν δεξιὸν κρόταφον καὶ τὴν καρδιακὴν χώραν.

Ὁ Καρνέζης ὑπηρέτει ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὴν σχολὴν σημάτων τοῦ Βοτανικοῦ διὰ νὰ λάβῃ πτυχίον σημαιωροῦ καὶ ὑπηρετήσῃ εἰς τὰ ὑποβρύχια. Ἀποτυχὼν ὅμως εἰς τὰς ἐξετάσεις του διὰ τὴν λῆψιν τοῦ πτυχίου καὶ φέρων βαρέως τὴν ἀποτυχίαν του, ἠπείλει ὅτι θὰ ἐφόνευε τὸν ἀξιωματικὸν τὸν ὁποῖον ἐθεώρει ὑπαίτιον τῆς ἀπορρίψεώς του. Καὶ πράγματι ὁ Καρνέζης ἐδοκίμασε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν περίβολον τοῦ ἀσυρμάτου διὰ τῆς ὀπισθίας θύρας ἀλλ' ὁ κελευστὴς Γουδέλης ὅστις εἶχε πληροφορηθῆ τὰς διαθέσεις του, τοῦ ἀπηγόρευσε τὴν εἴσοδον. Κατόπιν τούτου ὁ Καρνέζης ἀνεχώρησε καὶ προσποιηθεὶς ὅτι δὲν θὰ μετέβαινε εἰς τὸν Ἀσύρματον, εἰσῆλθε περὶ τὴν 1 1)4 π.μ. εἰς τὸν περίβολον διὰ τῆς κεντρικῆς θύρας.

Κατὰ τὴν εἴσοδον ὁ δίοπος Στάθης τοῦ ἔκαμε σωματικὴν ἔρευναν καὶ ἐπειδὴ δὲν τοῦ εὕρηκε τίποτε τοῦ ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδον. Ἐπειδὴ ὅμως ἀντελήφθη ὅτι ὁ Καρνέζης ἦτο ἀνήσυχος τὸν παρηκολούθησε ἐξ ἀποστάσεως.

Ὅταν ὁ Καρνέζης ἔφθασεν εἰς τὸν μανδρότοιχον τοῦ ἀσυρμάτου, ἔκυψεν εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἔλαβε περίστροφον τὸ ὁποῖον εἶχε ρίψει τὴν πρωΐαν ἐντὸς τοῦ περιβόλου, καὶ κατηυθύνετο εἰς τὸ εὐρὺ φυλάκιον τῆς φρουρᾶς πλησίον τῆς κεντρικῆς θύρας ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ διήρχετο ὁ ὑπαίτιος τῆς ἀπορρίψεώς του ἀξιωματικὸς διὰ νὰ τὸν φονεύσῃ.

Ὁ δίοπος Στάθης ὅστις ἦτο καὶ ἀρχιφύλαξ, ὅταν ἐπλησίασεν ὁ Καρνέζης εἰς τὸ φυλάκιον ἐπεχείρησε νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ νέου ἐπ' αὐτοῦ ἔρευναν ὁπότε ὁ Καρνέζης ἐξαγαγὼν τὸ περίστροφόν του ἐπυροβόλησε δίς τὸν ἀτυχῆ Στάθην. Ἐκ τῶν σφαιρῶν μία εὗρεν αὐτὸν εἰς τὸ στῆθος καὶ ἄλλη εἰς τὴν κεφαλήν. Ὁ δράστης κατόπιν στρέψας τὸ περίστροφόν του κατὰ τῆς κεφαλῆς του ἐπυροβόλησε δίς καὶ κατέπεσε νεκρός.

Ὁ Στάθης ὑπηρετῶν ἀπὸ 14μήνου ἐπρόκειτο ν' ἀπολυθῆ λήγουσης τῆς θητείας του μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἡ κατάθεσίς του δὲν ἐλήφθη διότι διετέλει ἐν ἀφασίᾳ κατὰ τὴν μεταφοράν του εἰς τὸ Νοσοκομεῖον. Ἦτο δὲ ἔγγαμος καὶ πατὴρ ἑνὸς τέκνου.

Η ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 79 φύλλον τῆς 18 λ.μ. τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ὑπουργικὴ ἀπόφασις περὶ διατιμήσεως ἐλαίου, μουργελαίου καὶ πυρηνελαίου, Ἑπτανήσου, Γυθείου, Οἰτύλου, δώδεκα τέως Δήμων Βόλου, Κρήτης, Λέσβου, Χίου Σάμου καὶ Θάσου πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ πληρωτέου κατὰ τὴν ἐκ τῶν διαμερισμάτων τούτων ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν αὐτῶν ἐγγείου φόρου κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον 1931, ὡς καὶ τοῦ φόρου τῶν ἐλαιῶν, ἐλαιοσάπωνος, πυρηνοσάπωνος καὶ ἐλαιοπυρήνων τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐκ τῶν διαμερισμάτων τούτων.

Εἰς τὴν Ἑπτάνησον, ἐν' οἷς καὶ τῶν Κυθήρων, ἡ μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου ὡρίσθη εἰς δραχμὰς δεκαπέντε κατ' ὀκάν, τοῦ μουργελαίου δέκα καὶ τοῦ πυρηνελαίου ἐπίσης εἰς δέκα δραχμάς.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Δωροθέου ἑωρτάσθη ἐν Κυθήροις ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου μας διὰ λειτουργίας ἐν τῷ ἐν Ποταμῷ ναῷ τῆς Ἱλαριωτίσσης μετ' ἀρτοκλασίας συλλειτουργησάντων πολλῶν ἱερέων. Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον ἀπηυθύνθησαν ὑπὸ πλείστων συμπολιτῶν μας ἐγκάρδια συγχαρητήρια εἰς Ἀθήνας ἔνθα διαμένει ὡς Συνοδικός.

πάντες οἱ Ἕλληνες ἀγνώστους ἱερὰς σελίδας πατριωτισμοῦ.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους οἱ Κεφαλλῆνες ἐπρωτοστάτησαν καὶ διακρίνονται πάντοτε ὄχι μόνον ὡς διαπρεπεῖς ἔμποροι καὶ ναυτίλλοι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ἰδίᾳ ὡς ἐκ προνομίου εἰς τὴν Ἰατρικήν, τῆς ὁποίας σοφοὶ μύσται ἐτίμησαν καὶ τιμῶσι τὴν Πατρίδα ἐν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐν τῇ Πολιτικῇ καὶ τῇ Διπλωματίᾳ, ἐν τῷ Στρατῷ καὶ τῷ Ναυτικῷ, τῇ Νομικῇ Ἐπιστήμῃ, ἐν τῷ Μηχανικῷ κλάδῳ, διακρινόμενοι παντοῦ ὡς σεμνώματα καὶ αὐθεντίαι, καθὼς καὶ ἐν παντὶ κοινωνικῷ κλάδῳ.

Διεκρίθησαν προσέτι καὶ διακρίνονται διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Πατρίδος, ἀλλὰ καὶ τῆς Κεφαλληνίας ἰδιαιτέρως, γενναίας δωρεὰς ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ κοινωφελῶν σκοπῶν. Εἶνε τὸ δισμέρισμα τοῦ Κράτους, τὸ κατ' ἐξοχὴν προέχον εἰς τοιαῦτα ἱδρύματα.

Ἀπευθύνω μίαν εὐχὴν εἰς τὰ τέκνα τῆς μεγαλονήσου τοῦ Ἰονίου: νὰ μὴ βραδύνουν νὰ ἀνεγείρουν, εἰς τὴν ὡραίαν πρωτεύουσάν των, τὸν ἀνδριάντα τοῦ μεγαλυτέρου τῶν υἱῶν της, τοῦ Ἀνδρέα Μεταξᾶ. Θὰ εἶνε ἡ τρανωτέρα ἐκδήλωσις εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν μεγάλον συμπατριώτην των, τὸν λαμπρύναντα τὴν Κεφαλληνίαν, τὸν τιμήσαντα, ὅπως ὀλίγοι, τὴν μεγάλην Πατρίδα.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΩΣ Η ΕΓΧΩΡΙΟΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΕΣΩΘΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΝΥΧΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δὲν θὰ πανηγυρίσωμεν διὰ τὴν ὁριστικὴν δικαίωσιν τῶν ἀγώνων μας ὑπὲρ τοῦ ἱδρύματος τῆς Ἐγχωρίου περιουσίας τῆς νήσου μας, διότι εἴχομεν ἐκ τῶν προτέρων ***βεβαιότητα*** ὅτι ἡ Δικαιοσύνη θ' ἀπεδίδετο ὁριστικῶς εἰς τὸ πολυπαθὲς ἵδρυμα ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἄπληστος ἐξεστράτευσεν ἡ βουλιμία τῶν χωραϊτῶν ἀρχόντων. Ἀλλ' ἂς ὑπενθυμίσωμεν τὰ γεγονότα.

Οἱ χωραῖται βαρέως φέροντες τὸν ἐξωστρακισμὸν των ἐκ τῆς Μονῆς Μυρτιδίων τὴν ὁποίαν εἶχον συνειθίσει νὰ θεωροῦν ἐξάρτυμα τῆς Χώρας καὶ τσιφλίκι των, ἰδίως ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀνέλαβε τὴν διαχείρησιν αὐτῆς ὁ ἔγκριτος συμπολίτης κ. Ἰωάννης Ἀνδρόνικος, ἐσκέφθησαν, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ παρεμβάλλουν προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τῆς διαχειρίσεώς της, καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς βίας νὰ ἐξαναγκάσουν αὐτὴν νὰ τοὺς δώσῃ χρήματα διὰ δῆθεν ὑπ' αὐτῶν κατασκευαζόμενα κοινωφελῆ ἔργα. Πρὸς τοῦτο ἐνήργησαν κατ' ἐπανάληψιν ἐφέσεις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐναντίον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Μονῆς Μυρτιδίων, συγχρόνως δὲ ἡ κοινότης Χώρας ὑπέβαλε φορολογίαν πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἐπὶ τῆς Ἐγχωρίου περιουσίας ἐξομοιώνουσα αὐτὴν αὐθαιρέτως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομικὰ πρόσωπα.

Διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν τῆς κοινότητος Χώρας διὰ τὴν ὁποίαν καὶ εἰς προηγούμενα φύλλα μας ἐκτενῶς ἠσχολήθημεν, ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐγχωρίου περιουσίας ἔκαμε ἔνστασιν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Κυθήρων ἥτις καὶ ἐγένετο δεκτή. Ἡ κοινότης ὅμως Χώρας ἔκαμε ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὁ δὲ Νομάρχης, ἐκ κακῆς εἰσηγήσεως τῆς ὑπηρεσίας του ἀγνοούσης τὰ ζητήματα τῶν Ἑπτανήσων, καὶ εἰδικῶς τοὺς νόμους τοὺς διέποντας τὴν ἐγχώριον περιουσίαν τῆς νήσου μας, ἔκαμε δεκτὴν τὴν ἔφεσιν τῆς κοινότητος Χώρας, καὶ ὑπερέρωσε τὴν Ἐγχώριον περιουσίαν νὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν κοινότητα τὴν ἐπιβληθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς φορολογίαν τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων!

—Ἡ παράνομος ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου.

—Ἡ ἐπέμβασις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τοῦ Νομάρχου ἦτο παράνομος, ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἐγχωρίου περιουσίας ἀπηύθυνε διὰ τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Τσιτσίλια μακροσκελῆ ἀναφορὰν εἰς τὸν ἴδιον τὸν Νομάρχην ἐναντίον τῆς ἀποφάσεώς του ὡς καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, συγχρόνως δὲ ἡ ἐπιτροπὴ ἤσκησε καὶ προσφυγὴν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν τούτων τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' αὐστηροῦ ἐγγράφου του πρὸς τὸν Νομάρχην, ὑπέδειξε τὸ παράνομον τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κυθήρων περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου περιουσίας, καθ' ὅσον κατεστράτηγεῖτο ὁ διέπων αὐτὴν P.N νόμος, ὁ δὲ Νομάρχης εὑρεθεὶς εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀποφύγῃ τὴν κατηγορίαν ὅτι παρενόμησε, ἔκαμε χρῆσιν τοῦ δικαιώματός του περὶ ἀναμορφώσεως τῆς πρώτης του ἀποφάσεως, καὶ πράγματι ἀνεκάλεσε τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐφέσεως τῆς κοινότητος Κυθήρων κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου περὶ διαγραφῆς ἐκ τοῦ φορολογικοῦ πίνακος τῆς κοινότητος τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν ἃς ὑπ' αὐτῆς ἐπιβληθεισῶν εἰς βάρος τῆς ἐγχωρίου περιουσίας. Κατόπιν τούτου δὲν ἐξεδικάσθη ἡ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προσφυγὴ τῆς Ἐπιτροπῆς.

—Νέαι ἐνέργειαι τῆς κοινότητος Κυθήρων.

—Προσφυγὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας

Τὰ πράγματα ὅμως δὲν ἐσταμάτησαν ἕως ἐδῶ. Ἡ Χώρα μένεα πνέουσα κατὰ τῆς Μονῆς Μυρτιδίων, καὶ ἐπιδιώκουσα παντὶ σθένει νὰ δημιουργήσῃ ἕνα προηγούμενον ὑπὲρ ἑαυτῆς, ἔστειλε τὸν πρόεδρόν της Βαρυπάτην εἰς Ἀθήνας ὅπως ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰ νομικὰ ξεφτέρια τῆς Χώρας, εὕρουν τὸν τρόπον ν' ἀλυσοδέσουν τὸ ἱερὸν ἵδρυμα. Καὶ ἄλλο μέσον δὲν εὗρον, παρὰ τὴν προσφυγὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐναντίον τῆς ἀνακλητικῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου διότι, ὡς ἰσχυρίζοντο, ἐκ τῆς πρώτης ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου ἡ κοινότης Χώρας ἀπέκτησε δικαίωμα ἐπὶ τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν τῆς ἐγχωρίου περιουσίας!!

Ἡ προσφυγὴ αὐτὴ τῆς Κοινότητος Χώρας ἐξεδικάσθη, μετ' ἀναβολὴν μηνὸς περίπου, τὴν τρίτην λήξαντος μηνὸς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν παρέστησαν ὁ βουλευτὴς μας κ. Π. Τσιτσίλιας, ὁ ταμίας τῆς Ἐπιτροπῆς Μυρτιδίων κ. Ι. Ἀνδρόνικος, ὁ δικηγόρος τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Σταματούλης, καὶ ὁ πρόεδρος Χώρας Βαρυπάτης ἄνευ τοῦ δικηγόρου του, καθ' ὅσον οὗτος ἐθεώρησε, φαίνεται, περιττὴν τὴν παρουσίαν του ἐπειδὴ ἡ γνώμη τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως ἦτο σύμφωνος μὲ τὰς ἀπόψεις του, καὶ ἐπίστευεν ὅτι σύμφωνος θὰ ἦτο καὶ ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου. Δυστυχῶς ὅμως δι' αὐτὸν ἡ θαυμασία καὶ ἐμπεριστατωμένη ἀγόρευσις τοῦ κ. Σταματούλη ἀναλύσαντος λεπτομερῶς τὰ τοῦ ἱδρύματος τῆς Ἐγχωρίου περιουσίας Κυθήρων καὶ τὰς διατάξεις τῶν προστατευτικῶν αὐτῆς νόμων καὶ ἰδίως τοῦ νόμου PN, ἔπεισε τοὺς κ.κ. Συμβούλους καὶ αὐτὸν τὸν κ. Εἰσηγητήν, ὅτι νομίμως ἐνήργησεν ὁ Νομάρχης ἀνακαλέσας τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπικυρωτικὴν ἀπόφασιν, καὶ ὅτι οὐδὲν ἀπολύτως δικαίωμα ἐξ οὐδενὸς νόμου εἶχεν ἡ Κοινότης Κυθήρων νὰ ἐπιβάλλῃ φορολογίαν ἐπὶ τῆς Ἐγχωρίου περιουσίας ἥτις εἶνε περιουσία καὶ ὅλων τῶν ἄλλων κοινοτήτων τῆς νήσου.

—Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκδίκασιν, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐδημοσίευσε τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τῆς ὁποίας παρέχομεν κατωτέρω περίληψιν.

Ὁ νέος αὐτὸς καὶ ὁριστικὸς κόλαφος τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τῆς Χώρας θὰ παραμείνῃ ἱστορικὸς διὰ τὴν νῆσον μας, διότι θὰ δεικνύῃ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ποίους ἀγῶνας κατέβαλλεν αὕτη διὰ τῶν ἀννιπροσώπων της καὶ τῶν διαχειριζομένων τὰ γενικὰ συμφέροντά της ἐναντίον τῶν φαυλοκρατικῶν καὶ ἰδιοτελῶν μεθόδων τὰς ὁποίας ἀείποτε μετεχειρίσθησαν οἱ χωραῖται διὰ νὰ πνίξουν τὰ δίκαια τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ. Ἰδοὺ καὶ ἡ ἀπόφασις:

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἀριθ. ἀποφάσεως 396-1931 Β' Τμήματος.

«Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου PN... τὰ εἰσοδήματα τῆς ἐγχωρίου περιουσίας, διοικουμένης ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ τόσων μελῶν ὅσοι εἶνε οἱ συνιστῶντες ἑκάστην νῆσον δῆμοι, διανέμονται εἰς τοὺς δήμους τούτους ἀφοῦ προηγουμένως ἀφαιρεθῶσι... κλπ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, αἵτινες ἰσχύουσιν ἤδη ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου περιουσίας Κυθήρων, ἐμφανίζεται σαφῶς ὅτι σκοπὸς τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς ἐγχωρίου περιουσίας εἶνε κυρίως ἡ θεραπεία κοινοτικῶν ἀναγκῶν τῆς νήσου ἤτοι τῆς τε προσφευγούσης κοινότητος καὶ λοιπῶν κοινοτήτων. Ἡ φύσις ἑπομένως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται νομικοῦ προσώπου εἶνε τοιαύτη ὥστε κωλύεται ἐν προκειμένῳ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ γενικοῦ κανόνος περὶ ὑποχρεώσεως καὶ τῶν νομικῶν προσώπων πρὸς καταβολὴν τοῦ ἐράνου εἰς μίαν τῶν κοινοτήτων, διότι ἐντεῦθεν πρὸς ὄφελος αὐτῆς θὰ ἐπήρχετο μείωσις τῶν εἰσοδημάτων τῆς κοινοτικῆς περιουσίας πρὸς βλάβην τῶν λοιπῶν κοινοτήτων τῆς νήσου, θὰ ἐπεβάλλετο δὲ ἔρανος καὶ ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων ἀνηκόντων καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φορολογοῦσαν κοινότητα, ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν σκοπὸν τῶν διατάξεων τοῦ κώδικος.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ὀρθῶς καὶ νομίμως διὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεως αὐτοῦ ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ἀνεκάλεσε τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀπόφασιν ἥτις ἀντέβαινεν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἑρμηνευομένας κατὰ τὰς προηγουμένας σκέψεις,

Διὰ ταῦτα

ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1931 προσφυγὴν τῆς Κοινότητος Κυθήρων κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 37.485 τοῦ 1931 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, κλπ.»

Νὰ πιστεύσωμεν τώρα ὅτι κατόπιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς θὰ ἡσυχάσῃ ἡ Χώρα; Κάθε ἄλλο. Τὸ πολὺ πολὺ νὰ παραιτηθῇ ὁ Βαρυπάτης ἀπὸ φιλότιμο! Ἀλλὰ ποιὸς ἔχασε τὸ φιλότιμο διὰ νὰ τὸ εὕρῃ τὸ πρωτευουσιάνικο αὐτὸ ἀνδρείκελλο;

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν τὴν 21ην τρέχοντος οἱ ἀρραβῶνες τοῦ συμπολίτου λογιστοῦ κ. Ὀθωνος Ἰ. Χρισοσφίλη μετὰ τῆς διὰ πολλῶν χαρίτων πεπροικισμένης δεσποινίδος Ἑλένης Π. Φλέγκα. Ἡ ἐφημερίς μας ἀπευθύνουσα τὰ θερμὰ της συγχαρητήρια εὔχεται ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΑΚΡΟΑΣΙΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ

Ὁ βουλευτής μας κ. Παναγ. Τσιτσίλιας ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἰδιαιτέραν μακρὰν ἀκρόασιν παρὰ τῷ πρωθυπουργῷ κ. Βενιζέλῳ διὰ τὰ ζητήματα τῆς νήσου μας.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ

Εἰς τὴν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν χηρεύουσαν θέσιν τοῦ συμβολαιογράφου Ποταμοῦ διωρίσθη ὁ συμπολίτης κ. Σπῦρος Βρ. Φατσέας. Τὸ σχετικὸν διάταγμα τοῦ διορισμοῦ του ὑπογραφὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναπληροῦντος τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ Γ' τεῦχος καὶ ὑπ' ἀριθμ. 93 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 26 Ἰουνίου 1930.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Νομάρχου συνῆλθε πρό τινος ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Ἀθηνῶν τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιΐας. Κατ' αὐτὸ θὰ συνεζητεῖτο μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἡ ἀναγραφεῖσα πίστωσις διὰ τὴν ὁδὸν Πούρκου—Χώρας ἐκ δραχμῶν 50.000 ὡς καὶ ἡ τοιαύτη ἐκ δραχ. 30.000 διὰ τὴν Γέφυραν Κεραμωτοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κ. Ὑπουργὸς διέγραψε τὴν ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχ. πίστωσιν ἀνεβλήθη ἡ ἀπόφασις διά νὰ ληφθῇ τοιαύτη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσφάτως ψηφισθέντος νέου νόμου καὶ ἐφ' ὅσον θὰ πρόκειται περὶ ἔργων ἀνεγνωρισμένης συγκοινωνιακῆς χρησιμότητος.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Εἰς τὸν Ποταμὸν ἐγένετο ποδοσφαιρικὴ συνάντησις τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μεταξὺ τῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος Ποταμοῦ καὶ τῆς ὁμοίας τῶν Πιτσινιανίκων. Κατ' αὐτὴν παρέστη πολὺς κόσμος ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς νήσου ὅστις μὲ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον παρηκολούθησε μέχρι τέλους τὸν ἀγῶνα ὁ ὁποῖος ἔληξε μὲ νίκην τῆς ὁμάδος Ποταμοῦ μὲ τέρματα 2—0. Ἡ ὁμὰς Ποταμοῦ παρέθεσε δεῖπνον εἰς τὴν ὁμάδα Πιτσινιανίκων ἐν μέσῳ ἐξαιρετικῶν περιποιήσεων χαρακτηριζουσῶν τὴν εὐγένειαν καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς νεολαίας μας. Κατόπιν ὁ κόσμος διεσκέδασε εἰς τὴν αἴθουσαν Λιβαδίτη ἔνθα ἐδόθη χορὸς διαρκέσας μέχρι τῆς τετάρτης πρωϊνῆς ὥρας.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΔΥΣΦΗΜΙΣΤΩΝ

Ἡ δίκη κατόπιν μηνύσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κυριάκου Βενιζέλου κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ διευθυντοῦ τῆς ἡμερησίας ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Ἄνθρωπος» ἐπὶ δυσφημίσει καὶ συκοφαντίᾳ ἐπερατώθη προχθὲς εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν τὴν 4. 30' πρωϊνὴν ὥραν. Τὸ δικαστήριον παρεδέχθη ὅτι ὁ κατηγορούμενος κ. Ἀθάνατος καὶ ὁ ὑποδειχθεὶς ὡς συγγραφεὺς τοῦ ἐπιληψίμου δημοσιεύματος ἀπέδωσαν εἰς τὸν μηνυτὴν κ. Βενιζέλον πράγματα δυσφημιστικὰ μὴ ἀληθῆ, καὶ κατεδίκασαν τὸν μὲν πρῶτον εἰς φυλάκισιν 25 ἡμερῶν καὶ πρόστιμον 200 δραχμῶν, τὸν δὲ δεύτερον εἰς φυλάκισιν 10 ἡμερῶν. Οἱ καταδικασθέντες ἐξηγόρασαν τὴν φυλάκισιν, ὁ μὲν πρῶτος πρὸς 75 δραχμὰς τὴν ἡμέραν, ὁ δὲ ἕτερος πρὸς 25 δραχμάς.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΥ

Ὁ ἐν Πειραιεῖ δικηγόρος συμπολίτης κ. Ἰωάννης Π. Σῖμος παραιτηθεὶς τῆς δικηγορίας διωρίσθη συμβολαιογράφος Πειραιῶς. Ὁ κ. Σῖμος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς συμπολίτας τὴν ἀκόλουθον ἐγκύκλιον.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 5 Ἰουνίου 1931

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι διορισθεὶς Συμβολαιογράφος ἐν Πειραιεῖ ἤρχισα τὰς ἐργασίας μου ἀπὸ τῆς 25ης Μαΐου ἐ. ἔτους ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Τσαμαδοῦ ἀριθμ. 27 γραφείῳ μου.

Εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ διορισμοῦ μου ὡς Συμβολαιογράφου συνετέλεσε κατὰ πολὺ ἡ σκέψις, ὅτι οἱ ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις συμπολῖται ἡμῶν διαθέτοντες πλεῖστα κεφάλαια εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια καὶ ἔχοντες διαφόρους παρεμφερεῖς συναλλαγάς, δὲν εἶχον ἐκ παραλλήλου καὶ Συμβολαιογράφον συμπολίτην των διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῶν σπουδαίων τούτων ἐργασιῶν ἀφορωσῶν τὴν περιουσίαν καὶ τὰ συμφέροντά των.

Μὲ τοιαύτας σκέψεις ἀρχόμενος τῶν ἐργασιῶν μου ἔχω ἀπόλυτον πεποίθησιν, ὅτι οἱ συμπολῖται μου τοὺς ὁποίους ἐμπνέει τὸ παγκόινως γνωστὸν αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ὑποστηρίξεως, θέλουσιν ἐκτιμήσῃ δεόντως τὴν ἐνέργειάν μου, ἥτις μοὶ δίδει τὸ θάρρος καὶ τὴν τόλμην νὰ πιστεύσω ὅτι θέλω τύχει τῆς ἀμερίστου ἐμπιστοσύνης καὶ ὑποστηρίξεως ὑμῶν.

Μεθ' ὑπολήψεως

Ἰωάννης Π. Σῖμος

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ συμπολῖται μας θὰ εὕρουν εἰς τὸν γνωστὸν διὰ τὴν ἐντιμότητά του καὶ τὴν ὅλην του ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν κ. Σῖμον τὸν ἄνθρωπον ὅστις θὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀποτελεσματικῶς τὰ οἰκονομικά των συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΧΑΛΑΖΗΣ ΚΑΙ ΠΑΓΕΤΩΝ

Ἐνδιαφέρουσα εἰδοποίησις διὰ τοὺς γεωργοὺς τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων

Εἰς ὅλους εἶνε γνωστὲς οἱ ζημίες ποὺ κάνει κάθε χρόνο τὸ χαλάζι, ὅπως καὶ ρυσι ποὺ κατέστρεψε τὰ ἀμπέλια, σ Κεραμωτό, Καρβουνάδες καὶ Ἁγ Ἠλίαν.

Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει γιατρικὸ γι' αὐτ τὸ κακὸ ποὺ νὰ τὸ προλαβαίνει, ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη συνεστήθησ ὀργανισμοὶ ποὺ ἔχουν σκοπὸν τὴν ἀπ ζημιώσιν τῶν παθόντων. Ἔτσι καὶ στ Ἑλλάδα σύμφωνα μὲ τὸν νόμον 44 ἱδρύθη τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἀσφαλεία κατὰ Χαλάζης καὶ Παγετῶν «ΚΤΑΧ» τὸ ὁποῖον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐν σχύεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ κράτους ἰδικῆς φορολογίας διὰ δέκα ἑκατομμ ρίων δραχμῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἀνω τέρω Ταμείου ἵνα διαδώσῃ